

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: ccdab@yahoo.com**Director:****Prof. Deák – Székely Szilárd Levente****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Comaniciu Cristina, prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** insp. gen. prof. Dărămuș Eugenia Marcela

lector univ. dr. Scheau Ioan

Tehnoredactare: aj. analist programator Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Raport privind desfășurarea simpozionului „Zilele Școlii Albei” - 2015 - Prof. Nandrea Maria	2
Utilitatea Internetului în activitatea didactică – Prof. Oros Ligia Elena	3
Personalități ale Sebeșului – Prof. înv. primar Zdrenghia Maria	5
Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă - Prof. înv. primar Păcurar Elena	7
Jocul didactic în orele de istorie - Prof. înv. primar Suciu Doina	10
Proiect didactic - 1 Iunie, Ziua Copilului – Prof. înv. preșcolar Rîștei Loredana Mihaela	12
Învățarea limbii franceze prin activități specifice educației non-formale - Prof. Rusu Sofica	14
Simpozion național în Școala Gimnazială „Lucian Blaga” Ocna Mureș – Prof. înv. primar Cărunta Elena	17
Educația pentru sănătate, componentă esențială a educației în grădiniță - Prof. Cîmpean Lucia	18
Poveștile în viața copiilor - Prof. Huștiuc Nicoletta, prof. Selejan Eugenia	23
Comportamentul violent la elevi - Prof. înv. primar Păcurar Elena	25
Utilizarea platformelor educaționale în procesul instructiv educativ - Prof. Nandrea Maria	28
Proiect didactic - Prof. Pușcaș Mihaela Maria	30
Istoria patriei – mijloc de conturare a propriei identități culturale - Prof. Drăgoiu Olimpia Maria	34
Valorizarea elevului cu CES prin proiecte și parteneriate educaționale - Prof. Lațiu Camelia	35

RAPORT PRIVIND DESFĂȘURAREA SIMPOZIONULUI „ZILELE ȘCOLII ALBEI” - Ediția a XV-a , 5 iunie 2015

Prof. metodist Nandrea Maria, CCD Alba

Echipa simpozionului a fost aprobată în ședința Consiliului de Administrație a CCD Alba din data de 20 octombrie 2014.

Profesorii metodiști ai CCD au diseminat informațiile referitoare la simpozion, condițiile de înscriere respectiv condițiile de redactare a lucrărilor pe pagina web a CCD Alba și pe rețeaua Inspectoratului Școlar Județean Alba – albanet.ro.

TEMA SIMPOZIONULUI: Demersul educațional în contemporaneitate

SECȚIUNEA	NR. LUCRĂRI	NR PERSOANE și MODERATORI
Management instituțional	10	15
Managementul clasei	4	7
Managementul conflictelor – agresivitate și violență	10	14
Curriculum la decizia școlii	4	6
Comunicare și relaționare în activitățile educative	14	20
Deontologie profesională în meseria de cadru didactic	3	6
Rolul proiectelor în realizarea unor parteneriate autentice în educație - profesori	9	14
Rolul proiectelor în realizarea unor parteneriate autentice în educație - învățători	8	12
Rolul proiectelor în realizarea unor parteneriate autentice în educație– educatori	10	24
Multiculturalism în sistemul educațional	3	5
Proiecte educative în structuri infodocumentare	14	17
TOTAL	89	140

S-au primit în urma anunțului un număr de 89 lucrări de la 140 cadre didactice.

Simpozionul s-a desfășurat în data de 5 iunie 2015 la Colegiul „Horea Cloșca și Crișan” Alba Iulia începând cu orele 14. Participanții au fost repartizați pe secțiunile simpozionului și au prezentat cu precădere partea practică a lucrării, fiecare sală dispunând de videoproiector și laptop.

Fiecare participant a primit diploma de participare iar broșura cuprinzând titlurile celor 86 lucrări prezentate s-a postat pe site-ul instituției.

S-a realizat și CD-ul simpozionului care cuprinde lucrările participanților care și-au dat acordul spre publicare.

UTILITATEA INTERNETULUI ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. Oros Ligia Elena – Colegul Național „HCC” Alba Iulia

Trăim într-o eră a tehnologiei, unde fel și fel de aparate ne ușurează munca, ne ajută să facem noi descoperiri, să comunicăm cu semenii noștri, să ne delectăm, să ne verificăm și să ne păstrăm sănătatea. Dar, probabil că nici un alt instrument de lucru nu a intrat atât de rapid în viața noastră, așa cum a făcut-o calculatorul. El ne este sprijin la locul de muncă, cu ajutorul lui aflăm tot ce este nou în lume, căpătăm informații din orice domeniu dorim, ascultăm muzică, ne relaxăm, corespondăm sau vorbim cu prietenii. Internetul a ajuns să reprezinte legătura noastră cu lumea. Ca orice lucru, folosirea internetului are atât avantaje, cât și dezavantaje. Dacă adulții au capacitatea de a discerne și de a lua doar ce este bun, nu același lucru se poate spune și despre copii.

Folosit cu măsura, internetul ne este un bun prieten. Iată câteva din avantajele utilizării internetului de către copil:

- învață să caute și să utilizeze informația, folosind mai multe surse;
- își îmbogățește cunoștințele cu informații din domenii variate;
- cele mai multe jocuri dezvoltă viteza de reacție, gândirea logică, spiritul competitiv;
- poate învăța prin joc (deci într-un mod plăcut și accesibil) culorile, cifrele, literele, figurile și formele geometrice etc.;
- învață să folosească un instrument pe care îl va folosi în anii următori, la viitoarea slujbă și fără de care ar avea un handicap față de colegii de generație.

Folosirea internetului în mod nerațional are și dezavantaje:

- poziția în fața calculatorului poate duce la deformări ale coloanei vertebrale;
- își neglijează temele;
- lipsa de mișcare duce la obezitate;
- poate intra în contact cu persoane necunoscute, periculoase;
- poate viziona materiale cu scene violente sau interzise minorilor;
- i se poate forma deprinderea de a lua totul "de-a gata" (referate, lucrări);
- nu mai este atras de lectură;
- tendința de a folosi în conversațiile cu prietenii forme și formulări care nu au nimic comun cu limba română; tendința de a accepta greșelile de scriere; "inventarea" unor noi reguli de scriere, care îl pot deruta în scrierea corectă;
- se pare ca unii copii devin mai puțin sociabili;
- dependența de calculator.

Părerile specialiștilor sunt diferite. Unii sunt împotriva utilizării internetului de către copiii de vârstă mică, susținând ideea că aceștia trebuie mai întâi să intre în contact direct cu realitatea, să facă deosebirea între realitate și imaginea realității. Cei mai mulți consideră că, folosit în mod

rațional, controlat, internetul reprezintă un instrument pe care copilul îl poate stăpâni, fiindu-i în același timp de un real folos în formarea sa.

Pentru copii, consider că internetul este o piedică majoră în cadrul dezvoltării lor fizice armonioase: în loc să descopere prin activități ludice lumea înconjurătoare, aceștia își deformează coloana și își distrug vederea în fața monitorului, putând fi de asemenea și hărțuiți pe site-urile de socializare. În viața de familie, utilizarea calculatorului îi dezvoltă copilului „calitatea” de nerăbdare, orice dorință a acestuia aflându-se în mintea lui la un clic distanță, ca urmare totul trebuind să se întâmple uimitor de repede. Nici măcar temele nu au răbdare să le citească, spunând că le ia foarte mult timp și sunt „foarte grele”.

Lipsa activităților fizice din viața tuturor crește procentajul supraponderalității și a obezității morbide, timpul acordat calculatorului afectând și modalitățile de alimentație (mulți preferă să mănânce produse fast-food decât să mai piardă timpul prin bucătărie).

Majoritatea dezavantajelor folosirii calculatorului și internetului pot fi rezolvate prin impunerea unui program strict de folosire a acestor „ajutoare” a omului modern.

Pentru elevii mai mari, timpul acordat tehnicii de calcul și internetului crește. Sunt implicate atât telefoanele inteligente, cât și rețelele de socializare. Este o întreagă ruptură ce se poate petrece în mintea elevului de liceu între viața reală și construirea unei vieți imaginare pe rețele de socializare. Nu spun că ar fi un lucru rău să ai cât mai mulți „prieteni” virtuali pe rețele de socializare, să găsești tineri cu aceleași preocupări ca ale tale în acest loc, totul este să ai un sistem de valori foarte bine pus la punct, să discerni clar între ce înseamnă lucruri reale, corecte, verificabile și cele ce sunt doar fabulații sau chiar minciuni sfruntate.

Nu mi se pare normal să devină o preocupare de bază ce anume mai apare postat pe rețelele de socializare, să fie liceenii noștri obligați să se alinieze la o anumită modă doar pentru că o anumită vedetă din SUA crede că așa este bine.

De fiecare dată când a ocazia discut cu elevii mei despre ce au mai aflat din postările de pe facebook, câte din lucrurile de acolo pot fi verificate și câte sunt corecte. Le dau variante logice de a verifica informațiile de acolo, precum și informațiile pe care îi pun să le caute în funcție de temele pe care le propun spre rezolvare acasă.

În cadrul orelor de fizică, am folosit internetul pentru documentare și informare, am propus elevilor mei diverse căutări pe internet, am cerut să folosească calculatorul la întocmirea referatelor, am cerut să îmi trimită pe mail rezultatele muncii individuale sau în echipă pentru temele propuse.

Folosesc resurse valoroase de pe internet în momentul în care doresc să modelez în fața elevilor mei fenomene ce nu pot fi reproduse în laborator dar despre care discutăm la ore. Îi las să caute pe internet diverse informații, dar le cer clar să îmi spună unde au găsit informația respectivă și pe baza filtrelor logice vedem care informație este dată de specialiști și care este părerea proprie a unei persoane obișnuite, ce nu neapărat excelează în acel domeniu al fizicii.

Consider că pentru generația actuală calculatorul și internetul sunt mai mult decât au fost pentru generația mea, tinerii de azi vor avea nevoie în viața lor de adulți de aceste instrumente la fiecare pas. În calitate de dascăl, consider că este foarte important să le aduc la cunoștință elevilor care sunt avantajele și dezavantajele folosirii internetului, la ce riscuri se supun dacă intră pe site-uri nesigure sau dau prea multe amănunte despre viața lor reală pe rețele de socializare.

În concluzie internetul ne oferă atât oportunități cât și anumite dezavantaje pe care trebuie să știm să le selectăm. Acestea ar fi doar câteva dintre aspectele extrem de utile ale internetului. Este un lucru ce ne-a ușurat mult viața prin utilitatea sa. Cu toate acestea prezintă și probleme de securitate uneori, de aceea utilizarea sa eficientă poate fi făcută numai după o instruire prealabilă a utilizatorului. Tehnologia avansează de la o zi la alta, iar în momentul de față internetul este într-adevăr un lucru de care nu putem să ne lipsim. Dar nu în detrimentul formării unui sistem de valori intrinsec foarte bine pus la punct sau al plăcerii citirii unei cărți clasice, pe hârtie.

Bibliografie:

1. Chelcea, Adina; Televizorul, Internet-ul și celularul – inamici sau prieteni?; în Revista Psihologia; Ed. Știință și Tehnică S.A.; București; nr. 6 – 1; p.3; 1999 – 2000
2. Colecția Revistei “Știință și Tehnică”, anii 1997 – 2000
3. Colecția Revistei “Planeta Internet”, anii 1997 – 2000
4. Hosu, Codrin; Rețeaua rețelilor; în Revista Chip; Ed. Vogel Publishing SRL; Brașov; nr.1; p. 102 – 104; 2000
5. Vlăduț, Ion; Navigația pe Internet – abordare psihosociologică; în Revista Psihologia; Ed. Știință și Tehnică S.A.; București; nr. 2; p.6 – 9; 1998

PERSONALITĂȚI ALE SEBEȘELULUI

Prof. inv. primar Zdrenghia Maria, Școala Gimnazială Nr. 2 Sebeș

În mișcarea spre progres a țării noastre, dacă ar cerceta cineva cu migală factorii ce-au împins-o pe calea de înaintare, ar da peste o sumedenie de apostoli și oameni devotați luminii, despre care nu se știe aproape nimic, dar care au avut mai multă ambiție de a-și lumina neamul, decât a-și împăuna numele.

O importanță primordială în ordinea devenirii noastre umane și intelectuale o are învățătorul. Profesia de dascăl e una sacră, apostolică. E o îndeletnicire nobilă să crești sufletul mai multora, să devii într-un fel părinte spiritual a zeci de copii și sute de copii care stau în bancă înaintea ochilor tăi ascultându-ți știința și bunătatea inimii zi de zi.

Primii care înțeleg rostul de părinte spiritual al dascălului sunt școlarii. Pentru ei, învățătorul sau învățătoarea capătă însușiri aproape fabuloase. În caldă și sincera lor afecțiune îi așează alături de părinți: „Țin minte-un timp ce nu l-a șters uitarea/ Când lângă chipul mamei, mult iubit,/ Îmi apărea alături alt chip./ Un chip frumos și blând: Învățătoarea.”

În literatura română întâlnim multe pagini de o rară frumusețe care elogiază frumusețea muncii învățătorului, abnegația și dăruirea celor care deschid pentru micul învățăcel porțile mirifice ale cunoașterii. Autorul multor volume de versuri de valoare inegală, fiu de învățători, Adrian Păunescu a simțit nevoia și o datorie de recunoștință să omagieze această nobilă profesiune afirmând că „dintre toate câte sunt pe lume/ cei mai frumoși rămân învățătorii”. Viața lor reprezintă un pilduitor și plin de învățăminte testament: învățătorii – ne sugerează poetul într-un vers - sunt cei care au trăit între oamenii satului („pământ”) și anii de învățătură („carte”).

Poetul basarabean, Liviu Damian, în poezia „Învățătorii de la sate” vorbește despre luminarea satelor de către învățători „acei zidiți între caiete”, care într-un efort intelectual dat de pasiunea didactică și-au zdruncinat sănătatea. Versurile vorbesc despre anii de școală ai tinerilor care au devenit învățători: plecați de tineri din sat printr-un fel de dureroasă dezrădăcinare, au înfruntat cu entuziasmul și idealismul tinereții, foamea și lipsurile de tot felul, datorită unei vocații profesionale puternice care i-a ajutat să învingă toate aceste greutăți. Plecați din sat ei au fost bucuroși să se întoarcă la sat unde au devenit prin jertfă și pasiune didactică, oamenii care au contribuit la emanciparea socială și culturală a consătenilor.

Încercăm să dăm la o parte vâlul timpului pentru a scoate la iveală personalitatea a doi dascăli remarcabili ce-au aprins lumina cunoașterii într-un mic sat din Ardeal, nu departe de orașul Sebeș. Așezat pe malul stâng al râului Sebeș, satul Sebeșel a fost și va rămâne leagănul multor oameni de seamă risipiți în lumea largă. Odată cu dezvoltarea școlii în viața satului s-au impus doi dascăli de mare prestigiu recunoscuți și pe plan național: Vasile Zdrenghia și Alexandru Duvlea.

După anii de școală petrecuți departe de casă, cei doi se întorc în anul 1902 în satul natal unde își vor începe cariera didactică. În primii doi ani și-au desfășurat activitatea în spații închiriate. Oficialitățile de atunci au reușit să mobilizeze comunitatea în construirea unei clădiri noi în care să învețe copiii satului. Așa se face că în doar câteva luni ale anului 1904 se ridică cea mai frumoasă școală românească din satele de pe Valea Sebeșului. Construcția a fost trainică și funcțională, dovadă că și astăzi este folosită.

Prin activitatea deosebit de profundă și laborioasă, prin munca de zeci de ani ai celor doi dascăli și prin promovarea învățământului de cea mai bună calitate, școala din Sebeșel s-a ridicat și a fost recunoscută ca atare de factorii ierarhici superiori, de ceilalți colegi, devenind „școală model” în județ. Cu o solidă pregătire pedagogică, rezultat al frecventării unei literaturi și publicistici de specialitate foarte valoroase, cunoscători ai limbilor germană și maghiară, formați în școala din sat și în școala germană, cei doi învățători și-au dedicat viața și toate energiile propășirii satului Sebeșel. Prin învățatură și școală „acești doi învățători, Alexandru Duvlea și Vasile Zdrenghia, au fost primii învățători calificați în regulă, având patru clase gimnaziale și trei clase normale”.

În 1905 s-au pus bazele temeinice ale filialei locale ale asociației „ASTRA”, prin care învățătorii din sat încep să se implice și în munca de educare și culturalizare a adulților. Cu ocazia sărbătorilor încep să se țină conferințe în sat pe probleme culturale, de educație sanitară, agricolă care interesau comunitatea. Tot în acel an au înființat primul cor școlar și grădina școlară pentru pomi. Câțiva ani mai târziu, au înființat biblioteca școlii prin donații de cărți personale. În fiecare duminică, cei care nu știau carte învățau să citească, să scrie, operații matematice generale și lecturi din diferite cărți.

Ca membru activ al ASTREI din Sibiu, dorind să ridice satul, moral și spiritual, Vasile Zdrenghia a vrut să le arate consătenilor cine sunt și de unde vin. A publicat câteva fragmente în ziarul *Românul* din Arad, dar și-a întrerupt opera din cauza Primului Război Mondial. Cei doi învățători au fost mobilizați pe front. Căliți în încercările grele ale războiului, însuflețiți de Marea Unire, la care și-au adus din plin contribuția, pe plan local, ajunși la maturitatea vieții de dascăl, vor relua vechile acțiuni și practice, vor promova altele noi, încercând să aplice în sat cerințele cele mai înalte ale școlii românești din timpul acela. Vasile Zdrenghia finalizează *Monografia Școlii și Comunei*, o monografie bine documentată din punct de vedere istoric și etnografic servindu-se de documente scrise aflate în biblioteca germană din Sebeș și de înscrisurile din cărțile bisericești cât și investigațiile făcute prin interogările locuitorilor mai bătrâni.

În 1919 școlarii din Sebeșel au început școala cu noi manuale românești tipărite la București și s-au bucurat de muzeul școlar înființat de învățătorii lor. Copiii încep să facă drumeții în apropierea satului pentru a cunoaște și a aprecia frumusețea locurilor, îi omagiază pe cei ce și-au pierdut viața în război prin poeziile patriotice recitate și cântecele cantate an de an în fața Monumentului Eroilor din sat. Aceste manifestări de educație patriotică se încheiau cu discursul de mare orator al învățătorului Alexandru Duvlea: „nimeni nu mișca, toți ascultau cu răsuflarea tăiată, mamele și nevestele plâneau și plâneau și cei care nu au avut copii morți pe front”.

Practica școlară de zi cu zi, articolele publicate în presa școlară a vremii, unde cei doi învățători erau colaboratori activi, lucrările pedagogice elaborate, lecțiile deschise ținute cu ocazia cercurilor pedagogice organizate la școala din Sebeșel sau din alte sate, intervențiile publice dovedeau că erau printre cei mai pregătiți dascăli din județ. Pentru a promova și stimula învățământul de bună calitate, se organizau tot felul de expoziții și concursuri școlare. Cele mai bune expoziții și cele mai bune lucrări ale elevilor erau premiate și promovate. În 1935, pentru rezultatele avute anii anteriori, expoziția județeană a elevilor s-a organizat la școala din Sebeșel, fiind o reușită deosebită.

Momente importante în viața școlii erau cercurile pedagogice. Cu scopul de a se realiza un schimb de experiență între școli, de a stimula învățământul de calitate prin concurență loială, pentru a se lega școala de comunitate, pentru a spori prestigiul școlii și al fiecărui dascăl s-a introdus ca practică organizarea cercurilor pedagogice, care se țineau trimestrial, uneori lunar la una din școlile de pe Valea Sebeșului. Cronicile consemnează ținuta înaltă a acestor întâlniri când aveau loc la Sebeșel. Ele începeau sâmbăta cu lecții deschise și dezbateri pedagogice pe baza celor mai noi teorii și a experienței celei mai înaintate. Duminica dimineața, ordonați în rânduri, elevii și învățătorii mergeau la biserică, apoi, după slujbă, ascultau o conferință despre viață, morală, istorie. Urma o masă colegială a tuturor învățătorilor și apoi un program artistic susținut de elevii din sat.

Dascălii își trăiau bucuriile, împlinirile în mijlocul satului, a comunității, deveneau alături de preot exemple și modele de urmat. Ceea ce a deosebit și a impus școala din Sebeșel a fost calitatea muncii dusă de dascălii ei. Au organizat aceleași acțiuni ca și ceilalți, dar mai cu însuflețire, cu mai

multă măiestrie pedagogică și didactică. De aceea Vasile Zdrenghia a fost recunoscut și numit de colegi „învățătorul artist”, iar Alexandru Duvlea, „învățătorul filozof”. Școala a devenit model de bună organizare, punctualitate, curățenie și ordine. S-au implicat în toate problemele satului, în acțiunile comunității, fiind alături de preoți un sprijin foarte important. S-au condus după principii morale, având bună purtare în societate, au respectat pe cei în vârstă, au fost modele de ținută morală. Acționând în aceste direcții și respectând aceste principii, învățătorii din satul Sebeșel au câștigat pentru comunitate multe foloase. Ei și școala au dobândit respect deosebit, au fost recunoscuți ca adevărați intelectuali în sat. Li s-a recunoscut statutul de apostoli ai neamului și ai satului.

Ca semn de prețuire și respect pentru întreaga lor activitate, din vara anului 2014, școala din Sebeșel le poartă numele. Ne alăturăm celor ce au avut această inițiativă și ne înclinăm cu floarea recunoștinței în fața celor ce s-au stins luminând.

Bibliografie:

Afrapt Nicolae, *Sebeșel –satul de pe Valea Sebeșului - monografie istorică*, Alba Iulia, Editura Altip, 2009, pag.140-150

Ion Buzași, Ioan Bordean, Serafina Ambăruș-Bîntu, *Învățătorii în literatura română*, Cluj-Napoca, Editura Limes, 2004

INTEGRAREA COPIILOR CU C.E.S. ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Prof. inv. primar Păcurar Elena, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Alba Iulia

„Școlile trebuie să primească toți copiii, fără nici o deosebire privind condițiile lor fizice, sociale, emoționale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă și la copiii cu dizabilități sau talentați, copiii străzii și copiii care muncesc, copii din populații îndepărtate sau nomade, copii aparținând minorităților lingvistice și etnice...”

Declarația de la Salamanca - Spania, 1994

Incluziunea = oricine, indiferent de deficiența sa sau de dificultățile pe care le întâmpină în învățare, trebuie tratat ca un membru al societății, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaționale, medicale și celelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societății.

Copii cu cerințe educative speciale/cu risc sporit de vulnerabilitate:

- ✓ copiii migranților și rămași fără îngrijire părintească;
- ✓ copiii din familii numeroase și/sau monoparentale;
- ✓ copiii din familii cu nivel de trai scăzut;
- ✓ copiii care au fost/sunt supuși abuzurilor și exploatării;
- ✓ copiii cu dizabilități;
- ✓ copiii contaminați sau care trăiesc în familii afectate de HIV/SIDA;
- ✓ copiii cu comportament deviant și/sau în conflict cu legea.

Educația incluzivă:

- susține și confirmă că **toți copiii pot învăța** și au nevoie de o formă de sprijin pentru învățare;
- urmărește **să identifice și să minimizeze barierele învățării**;
- este **mai cuprinzătoare** decât educația formală obișnuită cuprinzând: educația pentru familie, pentru comunitate, alte oportunități de educație în afara școlii;
- presupune **schimbare de atitudini, comportamente, curriculum**, care să satisfacă diversitatea copiilor, inclusiv a celor cu **c.e.s**;

- este un **proces dinamic**, care se dezvoltă continuu în funcție de cultură și context;
- este **parte a strategiei** de dezvoltare a unei societăți incluzive. (Vaida, T.)

Cum se realizează educația incluzivă?

- **Existența și aplicarea principiilor incluziunii:** principiul drepturilor egale, principiul nondiscriminării, principiul egalizării șanselor în educație, principiul centrării pe copil, principiul intervenției timpurii, principiul educației de bază pentru toți copiii, principiul asigurării serviciilor de sprijin, principiul cooperării și parteneriatului.
- **Punerea în aplicare a unei pedagogii incluzive**, o pedagogie a diversității, care conține în esența ei atributele de a fi: pedocentristă, progresistă, personalizată, optimistă, socială, o pedagogie a iubirii.
- **Elaborarea unui curriculum „incluziv”**, care să se definească prin flexibilitate și diversitate: curriculum-ul adaptat la nevoile copilului; diversitatea situațiilor de învățare și a materialelor suportive; metodologie didactică diversificată, interactivă, adecvată stilurilor și tipurilor de învățare diferite ale elevilor; diversitate în evaluare: forme, metode, instrumente.
- **Crearea și funcționarea unui sistem de servicii de sprijin** la toate nivelurile învățământului: asistență psiho-pedagogică (psiholog, logoped), asistență socială, medicală, sprijin în învățare (învățător/profesor de sprijin).

Forme ale integrării copiilor cu c.e.s. în școala românească

- **Cooperarea școlii obișnuite cu școala specială:** prima coordonează procesul integrării și stabilește un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două școli care vor experimenta și susține un nou mod de desfășurare a activităților didactice, pregătind împreună conținutul activităților școlare, adaptând materialele și mijloacele de învățare folosite în timpul orelor și oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă.
- **Organizarea unei clase speciale în școala obișnuită:** copiii deficienți sunt integrați în școli de masă unde să intre în relație cu elevii obișnuiți, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice și al specialiștilor din școală, o mai bună intercunoaștere și relaționare între cele două categorii de copii.
- **Amenajarea în școala obișnuită a unui spațiu sau a unei săli de instruire și resurse pentru copiii deficienți, integrați individual în clase obișnuite din școala respectivă:** profesorul care se ocupă cu elevii deficienți este profesorul de sprijin care desfășoară activități cu acești copii, atât în spațiul special amenajat în școala, cât și la orele de clasă, atunci când condițiile permit acest lucru, colaborând direct cu educatorii din clasele unde sunt integrați copiii.
- **Modelul itinerant** favorizează integrarea într-o școală de masă a unui număr mic de copii cu cerințe speciale, domiciliați la mică distanță de școală și sprijiniți de un profesor itinerant (specializat în munca la domiciliul copiilor cu un anumit tip de deficiență); ei pot astfel participa la activitățile școlii respective.
- **Modelul comun** este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că profesorul itinerant este responsabil de toți copiii cu deficiențe dintr-un anumit areal și oferă servicii de sprijinire a copilului și familiei, ajută părinții la alcătuirea programelor de învățare, urmărește evoluția școlară a copilului, colaborează cu profesorii școlii obișnuite în care este integrat copilul și intervine atunci când apar probleme de învățare sau de adaptare a copiilor la anumite cerințe școlare.

Aspecte importante ale procesului de integrare a copiilor cu c.e.s.

1. Depistarea copiilor cu c.e.s

Exemple de caracteristici generale ale copiilor cu c.e.s.:

- hiperactivitate;
- slabă capacitate de a fi atent;
- orientare confuză în spațiu și timp;

- incapacitatea de a urmări instrucțiuni orale;
- poftă necontrolată de dulce/hipoglicemie;
- este ambidextru (după vârsta de 8 ani);
- inversează literele sau cuvintele;
- face frecvent greșeli de ortografie;
- prinde greu o minge și o lovește greu cu piciorul;
- nu poate sări coarda;
- dificultăți la încheierea nasturilor, la legarea șireturilor;
- mod defectuos de a ține creionul în mână;
- caligrafie mediocră;
- incapacitate de a sări;
- stângăcie;
- ezitări la coborârea scărilor;
- dificultăți de a sta într-un picior.

2. Documente necesare

• Certificatul de expertiză și orientare școlară și profesională

Familia trebuie să depună la Direcția Județeană de Asistență Socială și Protecția copilului o cerere prin care solicită evaluarea copilului în cadrul Serviciului de Evaluare Complexă de către Comisia de Protecție a Copilului. Aici i se vor solicita familiei unele investigații medicale având drept subiect copilul. Dovezile investigațiilor medicale vor face parte din dosarul pe care familia îl va întocmi pentru Comisia de Evaluare care le va lua în considerare în demersul de diagnosticare și orientare a copilului.

Acest document este absolut necesar pentru a se putea solicita serviciile unui profesor de sprijin pentru copilul în cauză.

• Planul de servicii personalizate (PSP)

PSP conține informații biografice, tipuri de servicii (educaționale, sociale, medicale, psihologice etc.) de care va beneficia copilul, competențe, niveluri și dificultăți de realizare, scopuri și obiective ale învățării, aspecte de parteneriat cu părinții copilului, alți specialiști, comunitatea locală etc.

• Planul de intervenție personalizat (PIP)

În PIP se prevăd conținuturile, metodologiile de lucru, criteriile minimale de apreciere a progresului, a modalităților și instrumentelor de evaluare.

• Derularea planului de intervenție

Se precizează domeniul și scopul programului de intervenție, parametrul urmărit/ tema/ unitatea de învățare, obiectivele, secvențele educative/ activitățile de învățare, perioada de timp, metode și mijloace didactice, metode și instrumente de evaluare.

• Programul de înregistrare al copiilor cu CES, prin realizarea unei baze de date specifice la nivelul școlii

În cazul în care familia nu cooperează în vederea evaluării copilului cu c.e.s., școala poate cere o evaluare a Comisiei Interne de Evaluare Continuă din cadrul Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă. Această comisie face o evaluare doar la nivel educațional și nu eliberează Certificate de expertiză și orientare școlară / profesională. În baza acestei evaluări școala poate întocmi și aplica un plan de intervenție personalizată în cazul copilului evaluat.

3. Proiectarea curriculară în cazul copiilor cu c.e.s.

Există 6 principii ale proiectării curriculare în cazul copiilor cu c.e.s.:

- 1) accent pe ideile fundamentale;
- 2) utilizarea unor strategii didactice de bază;
- 3) asigurarea de suport intermediar în realizarea oricăror acțiuni;
- 4) integrarea strategică a cunoștințelor;
- 5) recapitularea obiectivă a acestora;

6) asigurarea unui fond primar de cunoștințe.

Această proiectare se face de către profesorul de sprijin în colaborare cu celelalte cadre didactice care predau la clasă, urmărindu-se formarea competențelor de bază de citit, scris, socotit, prin: recapitulare, conversație, lucru în grup și utilizarea de material intuitiv.

În cazul în care numărul copiilor cu c.e.s. reprezintă 10-15% din numărul elevilor clasei, atunci predarea se va realiza în parteneriat: învățător/profesor de specialitate și profesor de sprijin.

Profesorul de sprijin poate desfășura și activități individuale cu elevul în afara clasei de elevi de 2-3 ori pe săptămână sau în afara orelor de curs. Ultimele două modalități sunt mai des utilizate, în detrimentul primei care este, de fapt, cea mai eficientă. Celelalte presupun excluderea copilului cu c.e.s. din grupul clasei și astfel principalul obiectiv al recuperării și ameliorării acestor copii, acela de a socializa, este eliminat. Ceea ce se urmărește nu este neapărat progresul intelectual al copilului cu c.e.s., cât progresul la nivel social și aptitudinal al acestuia.

În cazul în care într-o clasă există un copil cu c.e.s., în funcție de nivelul deficiențelor diagnosticate, se va diminua efectivul maxim al clasei cu 1-2 elevi.

4. Îndatoririle părinților copilului cu c.e.s.:

- să faciliteze evaluarea și diagnosticarea precoce a copiilor în vederea intervenției timpurii;
- să colaboreze cu școala în vederea integrării cu succes a copiilor în activitatea școlară:
 - schimb permanent de informații între școală și familie;
 - sprijin reciproc în elaborarea PSP și PIP;
 - participarea la activități de consiliere a părinților;
 - implicarea în organizarea unor activități extracurriculare;
- să acorde ajutor copiilor în pregătirea temelor;
- să se implice în organizarea timpului liber al copiilor, implicându-i în activități în aer liber, activități sportive etc.

Bibliografie:

1. Asociația RENINCO România – „Ghid de predare - învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale”,
2. Coord. Horga, I., Jigău, M. – „Situația copiilor cu cerințe educative speciale incluși în învățământul de masă”, Institutul de Științe ale Educației, UNICEF, București, 2009, www.unicef.ro
3. Coord. din partea UNICEF Moldova Tomșa, S. și colab. – „Înțelege-mă, ascultă-mă... Ghid pentru specialiștii din domeniul îngrijirii și protecției copilului” în cadrul proiectului „Consolidarea sistemului local de referire și dezvoltarea unui sistem integrat de servicii sociale”, implementat de Asociația SOMATO, în parteneriat cu Primăria Bălți și Institutul de Reforme Penale, cu suportul financiar al Reprezentanței UNICEF în Republica Moldova, Bălți, 2011

JOCUL DIDACTIC ÎN ORELE DE ISTORIE

Prof. înv. primar Suci Doina, Liceul cu Program Sportiv Sebeș

Activitățile interdisciplinare au pronunțate valențe formative, acestea contribuind la dezvoltarea intelectuală, socială, emoțională, fizică și estetică a copilului, cultivă încrederea în forțele proprii și spiritul de competiție.

Între aceste activități, un loc aparte îl ocupă jocul didactic, cea mai sigură cale de acces spre sufletul copilului, spre minunata sa lume de gânduri și de vise. Copiii care nu sunt obișnuiți cu jocul rămân „săraci” atât sub aspectul cognitiv, cât și sub aspectul personalității. Indiferent de modul de folosire, jocul didactic îl ajută pe elev să-și angajeze întregul potențial psihic, să-și cultive inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, spiritul de cooperare și de echipă.

Folosind jocul didactic în orele de istorie la clasa a IV- a, am reușit să sensibilizez elevii în raport cu frumusețea și misterul istoriei, să le stârnesc curiozitatea, să-i determin să citească povești despre castele și domnitori vestiți.

Printre jocurile utilizate cu succes în orele de istorie, se enumără:

* **Cutiuța fermecată** - joc didactic pe care l-am desfășurat frontal și pe grupe, vizând completarea unor enunțuri lacunare. S-a decorat o cutiuță astfel încât să fie atractivă și s-au introdus în ea jetoane cu termenii necesari pentru completarea textelor lacunare. Uneori, termenii au fost înlocuiți cu imagini - portrete de domnitori / personalități sau reprezentări ale diferitelor evenimente istorice.

* **Roata istoriei** – joc didactic ce a vizat povestirea unor evenimente / fapte istorice, utilizând termenii învățați.

Pentru desfășurarea acestui joc a fost necesară confecționarea unei *roți a istoriei* – un disc care se poate roti, fiind montat pe un ax și un ac indicator fix. Am împărțit cercul în mai multe sectoare, în fiecare dintre acestea notându-se numele unor personalități, a unui eveniment, un fapt istoric sau se poate lipi o imagine cu semnificație istorică. Se rotește discul, lăsându-l să se oprească singur. Elevul identifică, citește faptul istoric indicat de acul fix, apoi prezintă ceea ce știe despre evenimentul respectiv. Se pot acorda puncte pentru răspunsurile elevilor, pe baza unor criterii stabilite la începutul jocului.

* **Convinge publicul că ești...**, joc pe care l-am aplicat la sfârșitul unității de învățare *Conducători, eroi și evenimente*. Înainte de a-și asuma și „juca” un rol, elevii au selectat informațiile pe care le-au considerat cele mai importante și edificatoare, folosind atât cunoștințele dobândite în clasă, cât și prin consultarea unor materiale suplimentare.

Elevii clasei au fost, pe rând, actori și spectatori – comentatori. Rolul poate fi construit după schema:

- a) Cine sunt ?
- b) Când și unde trăiesc ?
- c) Trei fapte / evenimente la care am participat.
- d) De ce sunt considerat o figură importantă ?

Colegii spectatori au putut face aprecieri privind fluiditatea prezentării, dar și a capacității de convingere a „actorului” (puterea argumentelor).

* Un joc didactic asemănător este și **Motivează-ți decizia**, care vizează punerea elevului în situația de a juca un rol, de a înțelege modul de a gândi al celuilalt, dezvoltându-și gândirea critică și creativitatea. Am ales următoarele etape ale jocului:

- fiecare elev și-a ales o personalitate sau un eveniment istoric;
- elevii au scris trei motive probabile care au condus la adoptarea unei decizii a personalității respective sau a declanșat un fapt, o acțiune, un eveniment;
- fiecare elev și-a prezentat „motivele”, în funcție de rolul asumat.

Exemplu: „Ești Traian. Motivează decizia de a cuceri Dacia”.

„Ești Mihai Viteazul. Motivează decizia de a uni cele trei țări”.

* Un joc didactic folosit în orele de recapitulare și sistematizare a fost **Alfabetul istoric**. Pe coli mari de desen (A3), fiecare grupă a conturat un număr egal de casete cu numărul literelor din alfabet. În fiecare casetă au avut ca sarcină să găsească numele unui eveniment, erou, conducător despre care au învățat la istorie sau au citit în lecturile suplimentare. Exemplu: **a** – Apollodor din Damasc; **b** – baionetă, **c** – Călugăreni etc.

Încurajându-i pe elevi să fie cât mai originali și să-și pună în valoare aptitudinile și înclinațiile, am fost plăcut surprinsă de inventivitatea lor și am realizat o expoziție a acestor postere.

Prin joc se pot consolida și sistematiza cunoștințele elevilor referitoare la ocupațiile dacilor – exemplu: **confecționarea uneltelor, armelor** (din carton, folosind tehnica Tangram, ciopland în lemn); la plasarea în timp a evenimentelor istorice – exemplu: **loto-urile**; la relațiile dintre evenimentele istorice – exemplu: **rebusuri, aritmografe**.

Angajarea elevilor în activități de reconstituire a evenimentelor istorice și a relațiilor dintre ele, pe baza vestigiilor, a ilustrațiilor, a hărților, le dezvoltă capacitățile creatoare și interesul pentru cunoașterea istoriei.

Utilizarea unei game variate de jocuri, alese cu discernământ, în funcție de condițiile concrete ale fiecărui colectiv de elevi, în funcție de scopul și sarcina propusă, duce cu certitudine la formarea unor deprinderi trainice, proprii învățării istoriei și implicit la un progres evident al proceselor psihice, al nivelului intelectual al elevilor.

Bibliografie:

1. Albușescu, M. – *Metodica predării disciplinelor socio-umane*, Editura Polirom, București, 2001;
2. *** Revista *Învățământul primar*, Editura Miniped, București, 2007.

PROIECT TEMATIC - 1 Iunie - ZIUA COPILULUI

Prof. Inv. Preșcolar Rîștei Loredana Mihaela, GPP Nr1 Abrud

TEMA: „Cum este /a fost și va fi aici pe Pământ ?”

Perioada : 1 săptămână

GRUPA MICĂ, Nivel I

ALEGEREA SUBIECTULUI

Întrucât activitatea se desfășoară în perioada premergătoare zilei copilului am propus proiectul: „1 Iunie – Ziua copilului”.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- Familiarizare copiilor cu semnificația zilei de 1 iunie .
- Educarea în spiritul prieteniei și bune înțelegeri între oameni (copii).

INVENTAR DE PROBLEME

CE ȘTIU COPIII	CE DORESC SĂ AFLE
➤ Copiii se joacă . ➤ Părinții le oferă jucăriile dorite . ➤ Băieții prefera mașinuțe iar fetele păpuși .	➤ Când este ziua copilului ? ➤ Este doar ziua copiilor de la grupa mică ? ➤ Toți copiii sunt la fel ? ➤ Cum sărbătorim ziua noastră ? ➤ Toți copiii primesc daruri ?

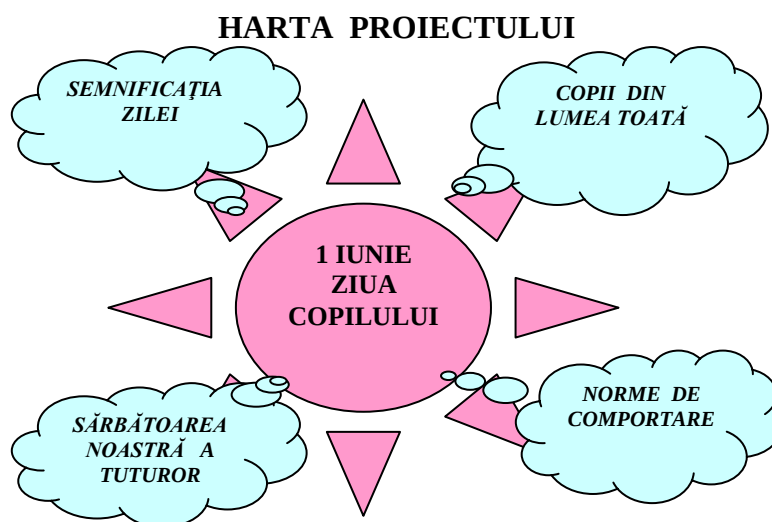
Sintetizând inventarul de probleme propuse de copii, împreună cu ei am realizat harta proiectului.

DRAGI PĂRINȚI,

Ziua Copilului este marcată prin poezii spuse de copii, programe tv pentru copii, petreceri, diferite acțiuni unde sunt implicați copii sau sunt dedicate acestora. Astfel, ne adresăm dumneavoastră cu rugămintea de a ne sprijini în acest proiect cu procurarea materialelor necesare: jucării, albume, reviste, cărți cu poezii sau povestiri.

1 iunie este ziua în care toți copiii trebuie să se simtă bine, să primească cadouri, să se distreze împreună!

Educatoarea și copiii

CENTRUL TEMATIC

Vom procura materialul necesar derulării proiectului apelând la materialele existente cât și la ajutorul părinților. Materialul va fi constituit din păpuși, pliante, C.D. educațional, albume, jetoane, carioca, baloane, hârtie, carton .

METODE : - explicația ;

- exercițiul ;
- dialogul ;
- demonstrația ;
- problematizarea ;
- lucrul in echipa ;

PERSOANA IMPLICATE: educatoare, copii, părinți .

PERIOADA DERULĂRII PROIECTULUI: o săptămână .

EVALUAREA PROIECTULUI :

- „Hora prieteniei”- copiii uniți de mâini cu baloane si flori, dau drumul baloanelor pe care sunt scrise mesaje de pace propuse împreuna cu copiii . In acest moment se da drumul in zbor unui porumbel .
- Miniexpoziție cu lucrările realizate pe parcursul proiectului și a concursului .

ZIUA	1 Iunie-ZIUA COPILULUI
LUNI 25.05.2015	ADP: Întâlnirea de dimineață, Salutul, Calendarul naturii; Învățăm să spunem „Bine ați venit!”; Gimnastica de înviorare ALA: ȘTIINȚĂ: „Ce semnifică ziua de 1 iunie?” JOC DE MASA: „Îmbracă păpușa” JOCURI IN AER LIBER: Baba-Oarba! ADE: DȘ: COPII DIN INTREAGA LUME! (lectura după imagini,vizionare dvd) DEC: „Cadou pentru prietenul/prietenă mea” (confecție)
MARTI 26.05.2015	ADP: Întâlnirea de dimineață, Salutul, Calendarul naturii; Învățăm să fim prieteni cu toți copiii; Gimnastica de înviorare ALA: ȘTIINȚĂ: „Ce sa fiu când voi fi mare?” JOC DE ROL: „La magazinul de jucării” ADE: DȘ: „Trenul cu jucării” (ex. cu material individual) DEC: „O lume minunată!” (cântec)***
MIERCURI	ADP: Întâlnirea de dimineață: Bună dimineață, prietene!; Gimnastica de înviorare; Învățăm să organizăm o petrecere!” ALA: BIBLIOTECA: “Copiii planetei”- vizionare

27.05.2015	ARTĂ: “Copil ca tine sunt si eu!” (desen) ȘTIINȚĂ: “Cum ofer un cadou?” ADE: DLC: “Amintiri din copilărie”, de I. Creangă (povestirea educatoarei) DPM: „Nu mi-e frica de bau - bau”- dans ritmic JOC DISTRACTIV: „Șoferii și semafoarele”
JOI 28.05.2015	ADP: Întâlnirea de dimineață : „Ce semnifică porumbelul alb?”;Învățăm să spunem „Bine ați venit!”;Gimnastica de înviorare ALA: ARTĂ : “Porumbelul” (colaj) JOC DE MASĂ: “Colier pentru prietena mea”-(înșirare măgele) CONSTRUCȚII: Orașul copiilor ADE: DOS: „Drepturile copiilor“ (discuții libere, vizionare ppt)
VINERI 29.05.2015	ADP: Întâlnirea de dimineață; Învățăm să spunem „Bine ați venit!”;Gimnastica de înviorare ALA: BIBLIOTECĂ: Colorăm copiii din lumea întreagă ARTĂ: Baloane (lipire) CONSTRUCȚII: Locul de joacă al copiilor ADE: DEC: „Colier cu copii din toata lumea” (colaj) DESFĂȘURAREA CONCURSULUI 1 IUNIE DESENE/COLAJE.

ANEXE:

ÎNVĂȚAREA LIMBII FRANCEZE PRIN ACTIVITĂȚI SPECIFICE EDUCAȚIEI NON-FORMALE

Profesor Rusu Sofica, Colegiul Național “Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Învățarea non-formală sau, în limba engleză „non-formal learning” cuprinde activități de învățare neconcepute explicit ca procese de învățare (cu obiective de învățare, timp alocat sau materiale de învățare precum manualele școlare aprobate de MECS), dar care conțin importante

elemente de învățare. Învățarea non-formală este un proces realizat cu intenție de cel care învață, în mod normal el nu duce la o evaluare prin test cuprinzând itemi care să cuantifice noțiunile învățate. Aceste activități îl ajută pe elev să dobândească mai multă autonomie în învățarea limbii străine, să fie conștient de ceea ce se numește învățare pe tot parcursul vieții. Majoritatea țărilor europene sunt în plin proces de elaborare și implementare a metodelor și sistemelor de validare a învățării non-formale și informale. Acest lucru facilitează unei persoane dobândirea unei calificări pe baza învățării care se desfășoară în afara sistemului formal de educație și formare profesională, aducând astfel o contribuție importantă la procesul de învățare pe tot parcursul vieții.

Cu ocazia Zilei Educației Nonformale (ZEN), dar nu numai, se pot organiza, la școală, în cadrul orelor de curs diferite activități în limba franceză, activități ce au la bază metode ale educației non-formale precum: cafenele publice, debate, teatru în limba franceză, expoziții de fotografie inspirate de spațiul francofon, flashmob, proiecții de filme, jocuri de societate etc. Un cântec în limba franceză precum «Si tu aimes parler français» poate anima o clasă de elevi dacă este cântat de către grupe formate din 3-4 elevi, fiecare grupă prezentându-se în fața clasei și interpretând o strofă cu efectuarea unui gest (frappe des mains, tape du pied, dis bonjour etc). În sprijinul acestei activități se poate folosi un material video postat pe www.youtube.fr.

O activitate reușită, derulată cu elevii din clasa a X-a, profil filologie, bilingv franceză pe durata a cinci ore (o săptămână) este: „Să vorbim în limba franceză despre pasiunile noastre (sportul, lectura, poezia, gastronomia franceză etc)” Domeniul în care se încadrează proiectul este: „limbă și comunicare, cultură și civilizație franceză”. Abordarea este de tip non-formal pentru că fiecare elev vorbește în limba franceză despre pasiunile lui folosind „facilitarea grafică” sau metoda „storytelling” sau „arta povestirii” (metode specifice educației nonformale). Cele două metode pot fi descrise în felul următor:

1. *Facilitarea grafică* este practica de a folosi cuvinte și imagini pentru a crea o hartă conceptuală a conversației, înainte, în timpul sau după ce conversația a avut loc. Folosirea imaginilor și a cuvintelor este importantă pentru a face schimb de idei și pentru a crea legături

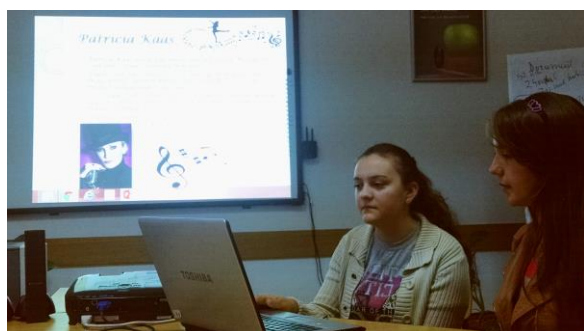
Astăzi, pentru a ilustra ceea ce elevii vor spune în limba franceză, se folosesc noile tehnologii. Înainte de a decide dacă dorește să încorporeze facilitarea grafică în munca sa, elevul trebuie să știe că gândim și în imagini, nu numai în cuvinte, astfel, 1/4 din creierul uman este menit să proceseze informația vizuală, deci, combinarea imaginilor cu text sau cuvinte crește puterea de reținere cu 40%. Vorbind despre pasiunile lor (sportul, lectura, creația literară sau muzicală, gastronomia), elevii pot să recurgă la procesul de facilitare grafică. Elevii folosesc imagini și simboluri pentru a crea o legătură cu partea vizuală, emoțională a creierului în timp ce adaugă structura. Deși are un important element de grafică, esența prezentării va consta în „proces” și „conținut” și nu în imagini „drăguțe”. Imaginea facilitează transmiterea ideilor exprimate în limba franceză. Unele prezentări vor fi făcute în binom, fapt ce stimulează creativitatea, concursul de idei, dă mai mult sens învățării, căci se învață prin colaborare. Facilitarea grafică este o resursă pe care elevul poate conta când dorește, ea elimină confuzia, dificultatea de comunicare între membrii grupului, ea filtrează informația printr-o imagine clară, simbolică, ea are rolul de a adăuga creativitate și entuziasm expunerii („exposé oral” - în limba franceză).

2. *Storytelling* sau Arta povestirii (“*The shortest distance between two people is a story*” -Terrence Gargiulo). Metoda “storytelling” sau “arta povestirii” este o metodă ce are ca punct central povestea, un traseu narativ în care personajul central urmează un șir de etape prestabilite. Povestea nu poate să existe fără povestitor și public. Dialogul dintre aceste trei elemente face ca această metodă să poată fi folosită atât în scop formativ/educațional cât și terapeutic.

În cazul proiectului derulat cu elevii clasei a X-a F, fiecare elev își spune „povestea lui”, adică vorbește liber, în limba franceză despre sine, centrele lui de interes, preocupările lui, activitățile pe care le desfășoară în timpul liber (sportul, lectura, desenul, muzica), încercând să integreze cunoștințele acumulate la școală, în cadrul orelor de limba franceză, dar și într-un context non-formal. Principiul de la care se pornește este că oricine poate spune „o poveste” în limba franceză. Există povești proprii, există cele consacrate (De exemplu, “Micul Prinț” de Antoine de Saint-Exupéry- poveste care va fi prezentată în limba franceză în imagini și fragmente de către două

elev). Ele implică emoții, valori, experiențe individuale și de grup, probleme și, cu siguranță, multiple soluții. Povestea nu este însă doar a povestitorului, ea există pentru a fi transmisă, transformată, recreată. Fiecare persoană implicată în proces parcurge, la fel ca și eroul însuși, un traseu inițiativ, unul de învățare. Povestea există pentru a fi spusă. Ea poate fi spusă atât copiilor cât și adulților. Se înțelege aici, că ceea ce va prezenta fiecare elev în limba franceză poate fi „povestea lui”, un element narativ prin care el relatează evenimente din viața personală, o secvență din ceea ce face el în timpul liber. Ea oferă ascultătorului o nouă perspectivă, e o invitație la meditație, dar și la implicare. Ea ajută la asumarea responsabilității implicării emoționale în anumite evenimente. Prin ascultarea unei povești, urmărirea unei expunerii, elevii care ascultă pot să se apropie mai mult de o realitate (persoană, eveniment, spațiu) sau, din contră, pot să ia distanță. Ca orice sesiune de „public speaking”, expunerea, „povestea” trebuie pregătită cu atare. Elevii vor reflecta asupra conținutului de idei, vor căuta pe Internet imagini, texte, informații, vor tria informațiile, le vor selecta pe cele importante, vor fi atenți la conținutul prezentării lor, la pronunție, debit, ritm, intonație, dicție pentru a pune în evidență cât mai bine mesajul pe care vor să-l transmită, fără a plictisi auditoriul.

Inserez fotografii din timpul activității cu elevii.

Pentru a evalua prestația publică a elevilor, la sfârșitul activității, se va vota cea mai bună prezentare (izbutită tehnic - integrare TIC, animații etc) (I), cea mai interesantă din punctul de vedere al conținutului de idei (noutate/ actualitate etc) (II), cea mai emoționantă (cea care valorifică talentul personal al propunătorului) (III).

Lista lucrărilor prezentate:

1. Parisul și gastronomia franceză în imagini - desene realizate de elevi talentați la desen.
2. Turismul pe Valea Loarei - prezentare în Power Point.
3. Povestea Micului Prinț - pentru copii și adulți - prezentare în Power Point (citate despre prietenie, desene din carte, fragmente cheie, motive și simboluri).
4. Prezentarea unui poet francez, Louis Aragon și recitarea poeziei „Je vous salue ma France”.
5. Interpretarea unui cântec în limba franceză, « Je l'aime à mourir », de Francis Cabrel.
6. Fotbalul în Franța și simbolurile naționale, prezentare în Power Point.

Bibliografie

1. <http://www.nonformalii.ro/metode/facilitare-grafica>
2. <http://www.nonformalii.ro/metode/storytelling-arta-povestirii>
3. <http://www.animafac.net/blog/l-education-non-formelle-ou-comment-apprendre-tout-au-long-de-la-vie/>

4.<http://int.search.tb.ask.com/search/video.jhtml?searchfor=si+tu+aimes+parler+français+&p2=^AYY^xdm513^YYA^ro&n=781aa184&ss=sub&st=hp&ptb=C0296167-FF67-45C1-9C1D-D0DA1C2A3CF0&si=GSNvidRO&tpr=sbt>

SIMPOZION NAȚIONAL ÎN ȘCOALA „LUCIAN BLAGA” DIN OCNA MUREȘ ROLUL EDUCATORULUI ÎN DEZVOLTAREA PSIHO- EMOȚIONALĂ A COPILULUI CU PĂRINȚII PLECAȚI LA MUNCĂ DEPARTE DE ȚARĂ

Prof. inv. primar Cărunta Elena, Școala Gimnazială „Lucian Blaga”, Ocna Mureș

Anual, sărbătoarea cu genericul „Zilele Școlii” se stabilește în instituția noastră cu intenția unui bun prilej pentru valorificarea potențialului artistic al elevilor și al celor ce-i îndrumă, ca și pentru oportunitatea întâlnirilor colegiale.

În acest an școlar, programul acestei sărbători a fost repartizat pe durata a două zile, 5 și 6 iunie, și a cuprins manifestările: careu cu elevii și profesorii școlii, unde elevii frumos îmbrăcați în uniformă au intonat *Imnul școlii* și au luat act cu bucurie de premiile oferite la concursurile organizate cu acest prilej, simpozion tematic, spectacol omagial și întâlniri între generații de elevi și profesori.

La sfârșitul orelor de curs din prima zi, 5 iunie, la Casa de Cultură a orașului Ocna Mureș s-a desfășurat Simpozionul Național cu tema **ROLUL EDUCATORULUI ÎN DEZVOLTAREA PSIHO- EMOȚIONALĂ A COPILULUI CU PĂRINȚII PLECAȚI LA MUNCĂ DEPARTE DE ȚARĂ**.

Partenerii proiectului au fost: Casa Corpului Didactic Alba, Primăria Ocna Mureș, Centrul de Zi „Sfântul Serafim de Sarov”- Războieni, Casa „Sanctuary” din Ocna Mureș, Centrul de Zi „Sfântul Mucenic Ciprian” din Ocna Mureș și Asociația „Pro Copilăria” din Ocna Mureș.

Invitați de onoare, care au și fost prezenți: Organizația „Salvați Copiii”, filiala Târgu Mureș, prin trei reprezentanți și Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Alba, reprezentată de dl. Schiau Marius.

Invitației noastre au dat curs profesori din peste jumătate din județele țării, care au trimis online materiale tematice.

Colegii din zona Ocna Mureș au fost prezenți la susținerea materialelor, ca și unii colegi din Aiud (Prof. Delia Banciu, Școala Gimnazială „Ovidiu Hulea” și prof. Felicia Munteanu, Școala Gimnazială „Axente Sever”), dar și din județul Mureș (Prof. Luminița Chețan, Școala „Ioan Vladuțiu”, Luduș și prof. Claudia Turcu, Școala Gimnazială Iernut). Simpozionul a avut două secțiuni, una de referate teoretico - practice și una de postere tematice.

Puncte de vedere pertinente au avut, în intervențiile lor, reprezentantul Primăriei, de la Serviciul Social, dna jurist Ileana Popa și preotul Vladimir Beregoi, care conduce Centrele de Zi „Sf. Serafim de Sarov” din Războieni și Centrul de Zi „Sfânta Filofteia” din Slivaș, dl. Marius Schiau de la D.G.A.S.P. Alba, reprezentantul Casei „Sanctuary” din Ocna Mureș, dl. Pal Attila, ca și reprezentanții Organizației „Salvați Copiii” din Târgu Mureș. Cei din urmă au distribuit materiale tematice celor din sală și au dăruit organizatorilor afișul tematic intitulat **„Bunurile materiale nu pot înlocui dragostea părinților”**, care a fost nominalizat *Afișul zilei*.

S-au susținut opinii, s-a împărtășit din experiența pozitivă și obiectivă față de cazurile copiilor cu părinții plecați, s-au prezentat postere tematice tulburătoare, ce au definit cu pregnanță, prin linii și culoare, afecțiunile copiilor singuri.

Dezbaterea tematică a atins puncte sensibile în inimile celor prezenți prin cazurile puse în discuție, prin expunerea diferitelor circumstanțe în care educatorul, cu atitudinea sa empatică de consilier sau, simplu, de părinte, a înțeles acești copii atât de singuri! Tot el i-a determinat să meargă mai departe și i-a motivat să nu abandoneze școala, educația. Cu unii a reușit, cu alții, nu.

Adeseori s-a făcut remarcată câte o voce în sală care accentua nevoia unui psiholog în fiecare școală, a unui consilier sau a profesorilor de sprijin, a schimbării atitudinii politice față de

situația economică ce a generat aceste plecări; s-a concluzionat că societatea, așa cum este astăzi în zona Ocna Mureș și nu numai, declanșează drame în multe familii cu părintele plecat, încercând să câștige existența familiei lui în lume, deoarece aici nu poate. Dacă starea aceasta va continua, ceea ce astăzi reprezintă multe cazuri se va transforma cu adevărat într-un fenomen ce va sacrifica familii și în mod cu totul tragic pe copiii acelor familii.

Nu poate școala să stopeze fenomenul, dar poate, prin educatorii săi, *oameni*, să aline suferințe nerostite, profunde, să mângâie inimile frânte de copii singuri, să le redea încrederea și stima față de sine. S-au expus metode de lucru, sfaturi date de psihologi, s-a accentuat rolul activității din Școala de după Școală sau al acțiunilor din diferite organizații cu scopul de a promova și proteja copiii.

Așadar, rolul profesorului față de copiii cu părinții plecați departe de casă este unul major, rol pe care cei mai mulți dintre noi și-l asumă.

❖ *Mulțumesc o dată în plus celor prezenți, celor care s-au implicat într-un fel sau altul în derularea acestui simpozion.*

EDUCAȚIA PENTRU SĂNĂTATE, COMPONENTĂ ESENȚIALĂ A EDUCAȚIEI ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. cons.-log. Cîmpean Lucia, G.P.P. „Lumea copiilor”, Blaj

În contextul reformei învățământului s-a elaborat Programul Național „Educația pentru sănătate în școala românească”, în care educația pentru sănătate este abordată din perspective pedagogice, științifice și legislative. Educația pentru sănătate devine eficace în măsura în care este privită ca unul din scopurile principale ale acțiunii educaționale, aflându-se în raporturi de interdependență cu celelalte scopuri ale educației și abordată interdisciplinar. Sănătatea este o problemă socială, economică și politică, dar și o problemă ce vizează drepturile omului.

Pentru acest domeniu educativ, considerăm importante: informarea, formarea unor deprinderi corecte, transformarea acestora în obișnuințe, formarea motivației necesare, prin înțelegerea necesității executării anumitor activități igienice. Formarea deprinderilor igienice începe în familie

și este completată în grădiniță și mai târziu în școală, exemplul personal oferit de cadrele didactice și părinți fiind un factor deosebit de important, care contribuie la reușita educației pentru sănătate.

Educația pentru sănătate în grădinița noastră a devenit permanentă și se face, pe de-o parte copiilor, prin diverse mijloace didactice: jocuri didactice, jocuri de rol, povești, poezii, dramatizări, vizite și întâlniri cu cadre medicale, concursuri, participare la diverse campanii inițiate de Direcția de Sănătate Publică, iar pentru părinți, prin întâlniri în C.R.E.D. BLAJ, cu prezentarea unor PPS-uri realizate și puse la dispoziția noastră de directorul D.S.P. Alba, în cadrul *Campaniei de spălare a mâinilor*, a unui material legat de **Joc**, ca mijloc la îndemâna părintelui, pentru construirea unei relații apropiate cu copilul, care-l va ajuta pe părinte, implicit, să-l deprindă pe copil cu comportamente igienice corecte, pentru a-l feri de îmbolnăviri, întâlniri cu medicul școlar și asistenta medicală, etc.

Pe tot parcursul anului școlar organizăm în grădiniță expoziții, concursuri, serbări cu această tematică, utile și apreciate atât de copii, cât și de părinți.

Prezentăm mai jos câteva poezii-suport pentru cadrele didactice care lucrează în grădiniță, precum și câteva imagini cu activități din grădinița noastră, care vorbesc de la sine:

Prosoapele noastre

de M. Filip

Albe și curate,
Lângă spălător,
Câteva prosoape
Flutură ușor.
Rânduri înșirate
Pe fiece cui,
Iată, colorate,
Bile verzi, gălbui!
La prosopul Liei
Bilele-s roșcate,
Iar cel al Mariei,
Le-are verzi pe toate.
Cel cu patru bile albe, sclipitoare,
E al lui Vasile,
Și e mândru tare.

PROSOAPELE NOASTRE - NU LE ÎNCURCĂM!

RESPECTAREA REGULILOR NE FEREȘTE DE ÎMBOLNĂVIRI

**EXERSÂND CE-AM ÎNVĂȚAT, DEPRINDEM UN COMPORTAMENT CORECT,
CARE SE VA TRANSFORMA ÎN OBIȘNUINȚĂ**

Cu săpun lichid – DA! Cu săpun solid – NU!

Periuța cea glumeață

de Sen Alexandru

Veselă e periuța:
Toata ziua se dă huța
Și se joacă, și glumește,
Nici n-ai spune că muncește.
Uite-așa, mai mult în glumă,
Zburdă până face spumă;
Dinților le înfiripă
Alb veșmânt, ce ține-o clipă.
Îi iubește, îi albește
Și pe cei mai mici îi crește.
Și-o ascultă, că-i isteată,
Periuța cea glumeață.

Prietenii

de Dan Faur

Dis-de-dimineată,
Trei prieteni mă răsfață:
Apa, peria și săpunul
Mi-s prieteni toți, ca unul.

Apa-mi zice:
Vin la mine,
Să te spăl, cum se cuvine!
Să te mângâi pe-ndelete,
Cu săpun și cu burete.

Joaca asta cu clăbucul,
Chiar de-mi gădilă năsucul,
Tare-mi place!!!
Las' să joace,
Ca pe-o pajiște, pe față,
Că-i doar dis-de-dimineată!

Vine apoi și periuța,
Dar deodată și dispare!
Unde-o fi?
Păi, se dă huța
Peste dinți, voioasa tare!!!

Ție-ți place să te speli?

- Florică, floricea
Cu obraz de catifea
Și fustița de petale,

Ia, sa-mi spui cinstit, matale,
Oare-ți place mult să-ți speli
Minunatele-ți gătești?
- Dacă-mi place?
Asta-i bună!!!!
Ploaia –ntreab -o și-o să-ti spună!

- Măi, pisoiole zglobiu,
Tare mult aș vrea să știu!
Tu adeseori te speli?
Numai, vezi, să nu mă-nșeli!
- Uită-te la blana mea!
E curată? Da sau ba?

- Măi, bobocule de rață,
Ți-e penetul alb ca neaua!
Oare-n orice dimineață
Ți-l spoiești cu bidinea?
- Nu-l spoiesc de fel! Mac! Mac!
Zilnic eu mă spăl pe lac!

BIBLIOGRAFIE:

1. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M. - **Metode interactive de grup**, Editura Arves, 2002;
2. Waters, V. - „**Povești raționale pentru copii**”, Editura ASCR, Cluj Napoca, 2003
3. Fluieras, Vasile - **Teoria și practica învățării prin cooperare**, Ed. Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2005;
4. Naouri, A. - „**Cum să educăm copiii**” – Ed. Trei, 2009
5. Renaud, H., Gagné, J.-P. - „**8 Metode eficiente pentru educarea copiilor**” – Ed. Polirom, 2011
6. Petrovai, D., Petrică S., Preda, V., Brănișteanu, R. - „**Pentru un copil sănătos emoțional și social**” – Ed. V&I Integral, Buc. 2012

POVEȘTILE ÎN VIAȚA COPIILOR

*Prof. Huștiuc Nicoletta, prof. Selejan Eugenia
Școala Gimnazială nr. 3 Cugir/G.P.N Vinerea*

Când spui „COPIL”, spui „JOC, POVESTE...” ; iar când spui „POVESTE”, spui „bine – rău”, „frumos – urât”, „zână bună-vrăjitoare”, „râs-plâns” etc. Toate acestea sunt descoperite, „savurate” de către copil, din minunatele povești.

Scopul poveștii este de acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicatională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din acestea. Poveștile reprezintă un instrument important în educarea estetică, împreună cu frumosul din artă, frumosul din literatură contribuie la formarea gustului estetic.

Poveștile au un rol important în dezvoltarea limbajului sub aspect gramatical, fonetic și lexical. Ascultând povești, copiii descoperă expresii și cuvinte noi, pe care și le însușesc. Pronunță, de asemenea, sunete, utilizează vorbirea dialogată, povestesc și repovestesc. Așadar, poveștile dezvoltă vocabularul, prin intermediul lor crescând bagajul de cuvinte la care copilul poate apela în diverse situații pentru a comunica. Acestea joacă un rol esențial atât în educația cât și în dezvoltarea

copiilor. Reprezintă un stimul pentru creativitate, ajută la dezvoltarea morală și îi învață să capete încredere în forțele proprii, dar și să pătrundă într-un univers fantastic, plin de mistere și încercări.

Fantezia cunoașterii resimțită încă de la fragede vârste, se conturează treptat, copiii, pe măsură ce dobândesc noi și noi experiențe de învățare, le transfigurează în comportamente de înaltă ținută morală și estetică. Pe lângă toate acestea, poveștile îi ajută pe copii să crească frumos și armonios:

- ✓ dezvoltă creativitatea și îmbogățesc imaginația copilului;
- ✓ oferă un moment de relaxare;
- ✓ transmit valori;
- ✓ îi fac să gândească singuri;
- ✓ întruchiează o oglindă pentru copil și universul său interior;
- ✓ îmbogățesc viața afectivă a copiilor;
- ✓ disciplinează;
- ✓ îi stimulează să ia decizii proprii, să învețe diferența dintre bine și rău, să facă judecăți de valoare pentru a-și forma un caracter cu puternice trăsături pozitive;
- ✓ îi ajută să își exprime mai bine propriile sentimente și emoții;
- ✓ reprezintă o formă de joc în care învață semnificațiile vieții reale;
- ✓ îndreaptă atenția către aspecte pozitive ale vieții (frumusețe, bucurie, dragoste etc.), dar fără a exclude partea negativă (binele învinge întotdeauna răul, deci există și latura negativă în povești, la fel ca în viața reală), astfel devin mai optimiști;
- ✓ îi învață ce înseamnă prietenia; ba chiar își aleg personajele de poveste care să le fie prieteni;
- ✓ le formează un caracter puternic (în poveștile cu eroi, zâne, prinți care se luptă de la egal la egal cu monștrii și îi înving – însuflă copilului forță și curaj);
- ✓ îi ajută să își depășească temerile și fobiile (personaje care se confruntă cu anumite temeri dar pe care reușesc să le depășească cu bine).

Alt avantaj major al poveștilor este acela că stimulează fantezia copiilor și intelectul acestora; dezvoltă copiilor abilitatea de a gândi simbolic sau metaforic, facilitează dezvoltarea capacităților de gestionare a problemelor. Elaine Atkinson spunea: „*Copiii care pot gândi simbolic sau metaforic sunt cei mai buni în a rezolva probleme.*” Poveștile îi pregătesc pentru momentul în care se vor confrunta cu situații neplăcute. Oricum, basmul îi transmite copilului că totul se va termina cu bine, astfel copilul va crește într-un spirit optimist. Eroii poveștilor devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la fapte și evenimente din poveste. Pe unii eroi îi iubesc, pe alții îi urăsc. Ceea ce citesc în copilărie se întipărește în amintirea lor pentru toată viața și influențează dezvoltarea personalității. Poveștile oferă copilului posibilitatea de a se identifica cu personajele prezentate, de a se recunoaște în ele și de a identifica unele trăsături ale persoanelor din jurul lui. Prin intermediul poveștilor, copilul poate fi oricine își dorește, poate experimenta roluri diverse: de părinte, de bătrân sau de vrăjitoare, de zâna, de zmeu sau de dragon, de orice alt personaj pe care îl îndrăgește sau în care se redescoperă.

Prin varietatea, bogăția și noutatea ideilor pe care le cuprind, poveștile contribuie la lărgirea orizontului copiilor, la dezvoltarea proceselor lor psihice (gândirea, memoria, imaginația și atenția), a limbajului sub toate aspectele sale, la educația morală și estetică a copiilor. Poveștile au importantul rol de a dezvolta creativitatea și imaginația copilului, el putând să participe indirect la aventurile personajelor prezentate în paginile cărților. Copilul va putea să își imagineze cum arată personajele și ce urmează să se întâmple în desfășurarea acțiunii.

Jocurile didactice, bazate pe povești, stimulează creativitatea și imaginația copiilor. Iată câteva exemple:

Jocul „*Ghicește urmarea*” constă în audierea unei povești care este întreruptă la un moment dat de clinchetul unui clopoțel. Copiii trebuie să-și imagineze întâmplările, continuând povestea. Acest joc activează gândirea, îi conferă suplețe și mobilitate, dezvoltă atenția și perspicacitatea. De asemenea, este eficientă în formarea deprinderilor elevilor de a asculta.

Jocul „Ștafeta povestirii”: fiecare copil extrage un cartonaș pe care este scris un număr. Cel care are numărul 1 începe să creeze o poveste pe care o întrerupe după câteva fraze, ultimul cuvânt fiind *și, atunci sau când...* . Povestea este continuată de copilul care are numărul 2 ș.a.m.d. Toți copiii din clasă au ocazia să creeze, să-și imagineze continuarea acțiunii, punându-și astfel în valoare potențialul creator.

Jocul „Interviu cu un personaj” este deosebit de antrenant. Un copil este reporterul, iar altul este un personaj dintr-o poveste. Se poartă o discuție imaginară, în care se îmbină elemente din poveste cu elemente din realitate. Astfel copiii vor putea intra în „pielea” personajului imaginându-și secvențele din poveste dar, în același timp, vor putea trăi stările, sentimentele, emoțiile personajului.

Dramatizările după diferite povești îi determină pe copii să participe cu mult entuziasm la scenete. Acestea îi ajută să comunice și să relaționeze mai ușor cu cei din jurul lor. Poveștile sunt atât de importante deoarece reprezintă expresia cea mai pură și mai simplă a conținuturilor psihice inconștiente. Ele au o adevărată putere terapeutică în viața copiilor; îi pot influența profund și pozitiv deoarece li se adresează acestora într-un limbaj simbolic și ușor accesibil lor, vorbindu-le la nivelul imaginilor și sentimentelor. Ne pot ajuta să ne imaginăm ce fel de persoane am dori să devenim.

Prin urmare, rolul și importanța poveștilor în instruirea și educarea copiilor sunt esențiale. Ele asigură dezvoltarea intelectului, precizând și întregind cunoștințele. De asemenea, ele contribuie la formarea vorbirii copiilor, fiind model de vorbire încheagată, expresivă și corectă, stimulându-i totodată să povestească. Poveștile sunt cele care influențează dezvoltarea morală prin sentimentele pe care le trăiesc alături de eroii lor, formează deprinderi intelectuale, dezvoltă voința, stimulându-i spre acțiuni și jocuri noi prin imitarea personajelor, contribuind și la încheagarea colectivului de elevi.

Poveștile oferă copilului posibilitatea de a se identifica cu personajele prezentate, de a se recunoaște în ele și de a identifica unele trăsături ale persoanelor din jurul lui. Prin intermediul poveștilor, copilul poate fi oricine își dorește, poate experimenta roluri diverse: de părinte, de bătrân sau de vrăjitoare, de zâna, de zmeu sau de dragon, de orice alt personaj pe care îl îndrăgește sau în care se redescoperă.

Aș încheia acest articol cu un citat relevant a lui Charles Perrault, care spune următoarele:

„Oricât de simple și ușoare ar părea aceste povești, ele, nasc, fără îndoială, între copii dorința de a fi asemănători cu cei buni, care ajung fericiți, în același timp se naște în sufletul lor teama față de nenorocirile ce li s-ar putea întâmpla dacă i-ar urma pe cei răi.”

Bibliografie

1. Curriculum pentru educația timpurie a copiilor;
2. E. Nica, I. Crinu, *Literatură pentru copii*, Editura Carminis, Pitești, 2001;
3. *Revista învățământului primar*, Editura Miniped, București, 2006

COMPORTAMENTUL VIOLENT LA ELEVI

Prof. Înv. Primar Păcurar Elena, Școala Gimnazială „Avram Iancu”, Alba Iulia

„Prin violență se înțelege utilizarea puterii ori agresiunii fizice sau psihice sau psihice, fie amenințarea cu acestea a unei alte persoane, grup sau comunități ” (A.Rosan).

Violența are drept rezultat diverse grade de lezare a celuilalt, moartea, trauma psihologică, marginalizarea sau excluderea dintr-un grup social.

În mediul școlar violența se exprimă prin agresiune verbală, excludere intenționată, intimidare, bătaie, hărțuire/abuz sexual și port arme. Acest tip de violență poate fi orientat împotriva

elevilor, a personalului didactic, a reprezentanților unei instituții și comunități. Violența școlară afectează starea de sănătate mentală, cauzând frică, anxietate, percepția nesiguranței.

Starea de sănătate mentală pozitivă include:

- Un sens pozitiv al stării de bine;
- Resurse individuale: stimă de sine, deprinderi sociale, optimism, încredere în sine și coerență;
- Abilitatea de a iniția, dezvolta și susține relații personale mutuale satisfăcătoare;
- Abilitatea de coping (ajustare) în fața adversarilor;
- Abilitatea de a raționaliza, înțelege și dezbate cu colegii, adulții și instituțiile sociale diversele motive care legitimează violența.

„Violența are efecte negative asupra sănătății fizice și mentale, precum și asupra dezvoltării sociale a elevilor. Atât victimele, cât și agresorii pot suferi diverse traume fizice sau chiar moartea. Violența are legătură cu o serie de probleme psihice: traume, stres, afectarea atașamentului, diminuarea stimei de sine, etc. Tinerii supuși violenței prezintă un comportament de risc ridicat asociat cu anxietate și neputință dobândită.

Aceste comportamente de risc includ: abuzul de substanțe, absenteismul școlar sau exmatricularea, relații sexuale precece, iar în unele cazuri sentimente de autoblamare și autoculpabilizare care pot genera un comportament suicidal.” (A.Rosan)

Violența poate deveni un cerc vicios: elevii care au fost agresați au tendința de a avea puțini prieteni cu care să poată comunica ușor și adesea au sentimentul izolării și al singurătății. Asemenea tineri simt incapacitatea lor de a se angaja în situații sociale, se simt neajutorați și incapabili să controleze propriul mediu. Acest fapt determină diverse grade de marginalizare, punându-l pe copil într-o ipostază de confruntare personală cu ceilalți, ceea ce împiedică formarea unor deprinderi sociale non-violente. Acești elevi, la rândul lor, au tendința de a-i agresa pe ceilalți.

Violența influențează în mod negativ educația eficientă. Elevii care sunt victime ale actelor violente absentează de la școală, prezintă probleme de concentrare, întreaga lor dezvoltare cognitivă fiind afectată. Elevii expuși violenței școlare fie refuză să frecventeze școala din cauza amenințărilor, fie poartă la ei diverse arme pentru a se apăra. În multe cazuri elevii sunt exmatriculați din școală datorită numeroaselor acte de violență pe care le comit. La nivelul corpului profesoral apare sindromul „bourn out”, stare de epuizare psihică ce apare ca rezultat al confruntării îndelungate cu probleme de disciplină, acte de violență, precum și cu amenințări de natură agresivă din partea elevilor.

Profilul psihologic al elevului violent

Comportamentele agresive au o evoluție lentă, deseori acestea se declanșează după o lungă perioadă de timp. Agresivitatea, în ceea ce îi privește pe elevi, se definește printr-o paletă largă de comportamente, cum ar fi lipsa cooperării cu profesorii precum și un nivel scăzut de autocontrol.

Comparativ cu colegii lor, elevii cu comportament agresiv prezintă următoarele caracteristici:

- Se ceartă mai mult
- Amenință
- Îmbrâncesc alți elevi mai des

De asemenea, elevii cu acest tip de comportament se mai pot identifica și prin următoarele aspecte:

- Răspund obraznic adulților când sunt muștrați
- Se enervează rapid
- Uneori argumentele lor sfârșesc în furie
- Sunt lipsiți de autocontrol
- Reacționează negativ la critică
- Sunt incapabili să accepte ideile altora

Pe lângă aceste caracteristici definitorii, acești elevi prezintă și o lipsă a controlului asupra dispozițiilor (stărilor) lor ceea ce îi aduce în conflict cu alți elevi și cu adulții. În situații de conflict ei nu sunt pregătiți să facă compromisuri și răspund necorespunzător reacțiilor egalilor

lor. Lipsa lor de cooperare în clasă se transformă în imposibilitatea de a urma instrucțiunile și inabilitatea de a respecta cererile profesorilor. Acești elevi au dificultăți în realizarea corectă a temelor și continuitatea muncii în timp. Pe parcursul liceului abilitățile de cooperare ale acestor elevi scad, ei participă tot mai puțin la munca de la școală, depun din ce în ce mai puțin efort pentru activitățile școlare. Elevii cu acest tip de comportament își pierd interesul pentru școală, iar actele minore de agresivitate cresc odată cu vârsta (Loeber și Strouthemer-Loeber, 1998). Dacă inițial tinerii se angajează la agresivități minore, în timp, acestea se transformă în violență psihică și fizică.

Reacțiile celorlalți la comportamentul violent

Deseori, în școală exista astfel de comportamente la elevi, fie față de profesori, fie față de colegi. Nu de puține ori, consecința unui astfel de comportament este etichetarea din partea profesorilor (de exemplu: „e obraznic”) și marginalizarea din partea colegilor. E important să fie identificate căile care duc la agresivitate, să identificăm factorii de risc relaționați unui astfel de comportament, pentru a putea anticipa riscurile dezvoltării unui comportament agresiv.

Abordarea constructivă a comportamentului violent

Înțelegerea determinismului unui astfel de comportament facilitează identificarea modalităților optime de intervenție în astfel de cazuri.

Agresivitatea se manifestă fie sub forma unor crize de furie accentuate și frecvente, fie sub forma comportamentelor agresive sau impulsivității accentuate. O intervenție optimă poate reduce agresivitatea. Pe de altă parte, tratarea cu superficialitate sau lipsa de implicare în corectarea unui astfel de comportament poate favoriza apariția comportamentului agresiv și mai târziu a comportamentului antisocial.

Copiii care denotă agresivitate se pare că au nivel scăzut de autocontrol (Fortin 2002), fapt ce îi determină să reacționeze agresiv la critică și îi face incapabili să accepte ideile celorlalți. În situații de conflict răspund necorespunzător la reacțiile celorlalți. Așa cum arată multe studii, interacțiunea cu mediu ne dă posibilitatea să ne construim prerechizitele de a gestiona anumite situații. Astfel „carențele comportamentale” pot fi explicate și prin lipsa unui imput specific, pentru a învăța răspunsul la un anumit stimul.

Mediul educațional poate fi atât factor care determină acest comportament cât și „scena de manifestare” a unui astfel de comportament. Pe lângă acest mediu, un factor foarte important în dezvoltarea personalității copilului este familia, după cum e subliniat acest lucru și în literatura de specialitate. Astfel, relația cu familia poate reprezenta un factor declanșator a comportamentului agresiv. În familiile în care există copii cu probleme comportamentale, părinții au adesea sentimentul că trebuie să îi amenințe, să îi pedepsească mereu, că trăiesc evenimente predominant negative și că abia împărtășesc momente plăcute. Copiii se simt adesea la fel, au sentimentul că părinții se ceartă cu ei mereu și sunt nemulțumiți. Acest dezechilibru între experiențele pozitive și negative duce la formarea unor expectanțe negative atât în ceea ce îi privește pe părinți, cât și pe copii. Atenția părinților și a copilului se centrează asupra evenimentelor negative, deși experiențele pozitive au loc în continuare, ele abia mai sunt percepute. O intervenție optimă este acela de a orienta, în mod conștient, atenția asupra evenimentelor pozitive, deoarece acestea trebuie evidențiate mai mult decât cele negative.

Este important să se intervină cu programe de prevenție a agresivității deoarece aceasta poate degenera în comportamente antisociale sau delictive. Oprindu-mă însă la dimensiunea dezvoltării copiilor, e mai mult decât important construirea unui cadru de dezvoltare optimă din punct de vedere psihoemoțional. Agresivitatea nu e altceva decât o barieră în dezvoltarea optimă a copiilor. Diminuarea agresivității poate constitui un factor de succes personal (pentru cei în rândul cărora se intervine) și social.

Bibliografie:

Banciu, D., Radulescu, S.M., Voicu, M., *Introducere în sociologia devianței*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1985.

Chelcea, S., Ilut, P. (coord.), *Enciclopedie de psihosociologie*, București, Editura Economica, 2003.

Ilut, P., *Valori atitudini și comportamente sociale – Teme actuale de psihosociologie*, Iași, Editura Polirom, 2004, p.107-122.

Liiceanu, A., *Violența umană: o neliniște a societății contemporane*, în Ferreol, G., Neculau, A. (coord.), *Violența – Aspecte psihosociale*, Iași, Editura Polirom, 2003, p.47-57.

Mitrofan, N., *Agresivitatea*, în Neculau, A.(coord.), *Psihologie socială*, Iași, Editura Polirom, 1996, p. 427-437.

Salavastru, D., *Violența în mediul școlar*, în Ferreol, G., Neculau, A. (coord.), *Violența – Aspecte psihosociale*, Iași, Editura Polirom, 2003, p.119-137.

PROIECTUL EDUCAȚIONAL „COMBATerea VIOLENȚEI ÎN ȘCOALĂ”

CLASA I B

DURATA: FEBRUARIE-APRILIE

În cadrul acestui proiect s-au desfășurat mai multe activități: dezbateri, expoziții, concursuri, programe artistice, chestionare.

PRODUSE FINALE :

- expoziții de creații plastice (desene, picturi, afișe, postere, colaje, machete);
- biblioteca de date: material bibliografic, materiale realizate în cadrul proiectului, portofolii, prezentări power point.

REZULTATE SCOTATE :

- obiectivele proiectului să trezească interes în rândul elevilor dar și al părinților ;

EVALUAREA PROIECTULUI:

- Expoziții de creații plastice;
- Mape, albume cu materiale adunate/realizate în timpul activităților;
- Înmânarea de diplome participanților, partenerilor, organizatorilor și coordonatorilor.

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV - EDUCATIV

Prof. metodist Nandrea Maria, Casa Corpului Didactic Alba

În cadrul proiectului Rețea de formare continuă a cadrelor didactice pentru a utiliza multimedia, instrumentația virtuală și web 2.0 Aria curriculară Matematică și științe ale naturii (ProWeb) (POS DRU/157/1.3/S/141587)- Abordări moderne în didactica Matematicii și Științelor Naturii am dobândit noi cunoștințe privind platformele educaționale.

Platformele educaționale își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât și umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învățământ și de volumul mare de informație, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Avantajele acestui tip de învățare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data și ora la care se implică în activitatea de instruire.

Față de sistemul tradițional de învățământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje:

- independența geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conținutul materialului educațional de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal și a rețelei;
- accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educație, prin

care se înțelege accesul la educație prin Internet în timp real, de oriunde și oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână; nu există dependență de timp;

- prezentare concisă și selectivă a conținutului educațional;
- individualizarea procesului de învățare – fiecare instruit are un ritm și stil propriu de asimilare și se bazează pe un anumit tip de memorie în procesul de învățare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat și repetat, controlându-se rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid și permanent; unii subiecți au un randament mai bun în weekend, alții la primele ore ale dimineții;
- metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecții pe tot parcursul procesului de învățare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online și până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl au utilizarea diverselor medii în însușirea cunoștințelor au dus la concluzia că, în general, un material educațional diversificat este reținut în proporție de 80% prin ascultare, vizionare și interactivitate;

WIKISPACES

Wikispaces este proiectat pentru a fi ușor și distractiv, pentru a vă putea concentra pe ceea ce se dorește a se realiza cu elevii, profesorii, și oricine altcineva de care aveți nevoie pentru a lucra.

Wikispaces nu se limitează la text. Se pot crea mai multe pagini, fiecare dintre ele putând avea imagini, clipuri video, forumuri de discuții, documente, foi de calcul și mai mult. Se poate lucra la eseuri sau alte proiecte bazate pe text, dar se pot încărca, de asemenea, notițe pentru lucrul în clasă și teme pentru acasă sau se pot crea cu elevii proiecte multimedia interesante.

Spațiile wiki se pot folosi:

- ca simple site-uri web
- pentru grupuri de proiecte
- pentru gestionarea documentelor școlare
- pentru discuții și dezbateri cu elevii
- pentru colaborare cu alți profesori
- pentru gestionarea temelor pentru acasă sau a altor activități extrașcolare
- pentru colaborare cu elevii altei școli din țară sau din străinătate.

AEL

AeL oferă suport pentru predare/învățare, evaluare și notare, administrarea, proiectarea și monitorizarea conținutului. De asemenea, asigură mijloacele necesare comunicării și sincronizării între centrele locale și regionale din cadrul programului SEI.

AeL permite vizualizarea și administrarea unor tipuri vaste de conținut educațional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciții, simulări, jocurile educative. Biblioteca de materiale educaționale acționează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă și permite o căutare facilă.

Conținutul poate fi structurat și adaptat în funcție de nevoile profesorilor și îmbogățit cu informații legate de programă, cuvinte cheie, versiune, autor, etc.

Drepturile de acces pentru fiecare utilizator sau grup de utilizatori pot fi adaptate și aplicate oricărui segment al bibliotecii de materiale educaționale.

Baza de cunoștințe oferă funcții de căutare ierarhică, filtrată, sau după cuvinte cheie.

MOODLE

Platforma de e-learning Moodle oferă un mediu de socializare și comunicare, cursuri și evaluare în sistem electronic și oferă posibilitatea cursanților de a învăța împreună. Platforma se bazează pe resurse și activități. Principala resursă este reprezentată de curs, ce poate fi definit pe bază de lecții sau de activități săptămânale. Poate fi parcurs pagină cu pagină sau se poate trece de la un capitol la altul folosind funcția "Salt rapid". La sfârșitul fiecărui modul de curs se

poate introduce un modul de evaluare. Acest modul este foarte flexibil și permite profesorului să stabilească mai multe modalități de evaluare.

Principalele activități care pot fi definite în cadrul platformelor educaționale sunt:

- Tema cu dead-line
- Chat
- Forum de discuții
- Pagini Wiki
- Conferința

Fiecare dintre instrumentele despre care am spus pot fi folosite cu succes în activitățile didactice cu elevii.

În plus, pot fi folosite pentru propria perfecționare a cadrelor didactice.

PROIECT DIDACTIC

*Prof. Puscaș Mihaela Maria,
Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Simion Ștefan” Alba Iulia*

În cadrul proiectului „**Rețea de formare continuă a cadrelor didactice pentru a utiliza multimedia, instrumentația virtuală și web 2.0 în aria curriculară Matematică și științe ale naturii (ProWeb) POS DRU/157/1.3/S/141587**” mi-am însușit noi noțiuni în predarea matematicii pe care le-am aplicat și elevilor mei. Mărturisesc că aceștia au privit cu alt interes orele de matematică.

Clasa: a VIII-a

Obiectul: Matematică – Geometrie

Unitatea de învățare: Poziții relative ale dreptelor și planelor în spațiu

Tema lecției: Recapitulare - Poziții relative

Tipul lecției: Recapitulare și sistematizare/Lecție Ael

Obiective operaționale:

O₁= Să cunoască și să recunoască pozițiile relative a două drepte în spațiu.

O₂ = Să identifice pozițiile relative a două drepte în spațiu pe corpuri geometrice.

O₃ = Să cunoască și să recunoască pozițiile relative ale unei drepte față de un plan

O₄ = Să manifeste interes pentru folosirea tehnologiilor informației în studiul matematicii.

Strategii didactice :

a) metode și procedee folosite :

- conversația, explicația, problematizarea, învățarea prin descoperire; exercițiul de consolidare, observația individuală, joc didactic.

b) mijloace de realizare :

- Lecție interactivă AeL, calculatoare.

c) forme de organizare :

- frontală, individuală, pe grupe.

Bibliografie :

- Manualul profesorului: Lecții interactive

Etapele activității

Structura lecției	Obiective Timp	Conținut și sarcini de instruire		Strategia didactică	Modalități de evaluare
		Activitatea profesorului	Activitatea elevului		

1. Moment organiza-toric	5 min	-salutul, prezența, încurajarea elevilor, -verifică prin sondaj tema.	-se pregătesc pentru lecție - confruntă rezultatele, corectează greșelile.	Conversația	
2. Verifica-rea cunoștin-țelor	O _{1,3} 5 min	-repetă cu elevii noțiunile învățate despre pozițiile relative ale dreptelor și planelor în spațiu	- răspund la întrebări	Conversația	Observar ea Aprecieri verbale
3. Anunțare a temei, noilor obiective	O ₁ O ₂ O ₃ O ₄	-anunță obiectivele lecției; -prezintă trei aplicații interactive Ael pe corpuri cunoscute (Anexa 1.), și un joc didactic (Anexa 2.) referitor la pozițiile dreptelor în spațiu	-rezolvă cerințele fiecărei aplicații -verifică rezultatele ce ajutorul calculatoarelor -răspund la întrebări	Conversația Explicația Problema- tizarea Învățarea prin des- coperire	Observar ea sistemat că Analiza răspunsu rilor Aprecieri verbale
4. Desfășurarea activității	35 min	-pune întrebări -ofera indicații -prezintă o aplicație interactive Ael pe corpuri cunoscute (Anexa 3.), și un joc didactic referitor la pozițiile dreptelor față de un plan -prezintă un joc didactic Ael prin care se fixează termenii învățați. (Anexa 4.)	-rezolvă cerințele fiecărei aplicații -verifică rezultatele ce ajutorul calculatoarelor -rezolvă cerințele jocului didactic, repeta, dacă e cazul	Exercițiul Observația individuală Joc didactic	Analiza observ. făcute
5. Asigurare a feed-backului					
6. Evaluarea activității	3 min	- face aprecieri, recomandări, notarea elevilor care s-au remarcat la lecție	-sunt atenți la ce se discută.	Conversația	Aprecieri verbale Analiza activității
7. Tema pentru acasă	2 min	*Oferă indicații în legătură cu temă.	-elevii notează tema -sunt atenți la sugestiile date	Conversația	

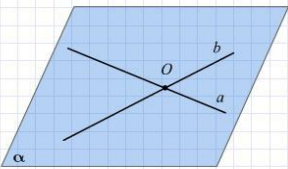
Anexa 1.

http://192.168.200.1:8888/ :: Matematica Clasa a VIII-a :: Pozițiile relative a două drepte i - Windows Internet Explorer

Pozițiile relative a două drepte în spațiu

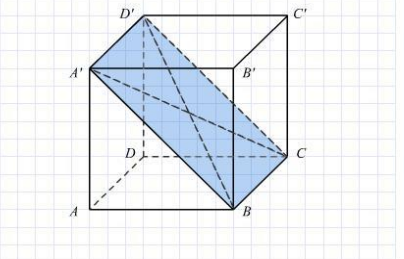
Drepte concurente

Definiție:
Două drepte care se află în același plan (sunt coplanare) și au un punct comun se numesc **drepte concurente**.

$a, b \subset \alpha$
 $a \cap b = \{O\}$

Exemple : 1 2 3

$ABCD A'B'C'D'$ este un cub, $A'C$ și BD' sunt diagonale ale cubului. În planul $(A'BCD)$ dreptele concurente cu $A'C$ sunt :

A'B BC A'D' BD' D'C

matematică

start Ael 5 - Windows Inte... http://192.168.200.1... EN 12:23 PM

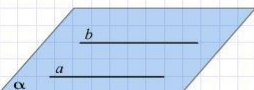
Anexa 2.

http://192.168.200.1:8888/ :: Matematica Clasa a VIII-a :: Pozițiile relative a două drepte i - Windows Internet Explorer

Pozițiile relative a două drepte în spațiu

Drepte paralele

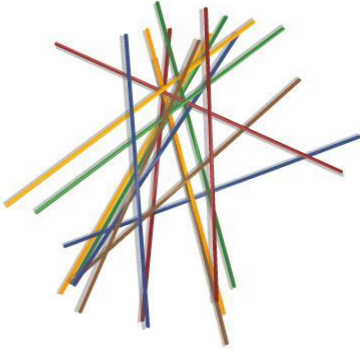
Definiție
Două drepte care se află în același plan (sunt coplanare) și nu au nici un punct comun sunt **paralele**.

$a, b \subset \alpha$
 $a \cap b = \emptyset \Rightarrow a \parallel b$

Exemple 1 2

Dă deoparte mai multe drepte până rămân două paralele.

matematică

start Ael 5 - Windows Inte... http://192.168.200.1... EN 12:25 PM

Anexa 3.

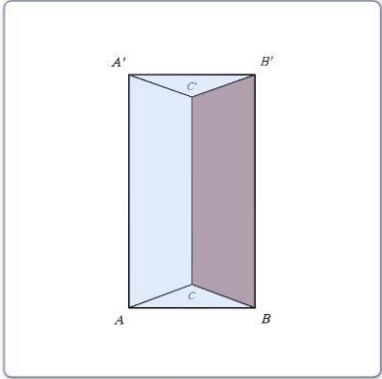
http://192.168.200.1:8888/ - :: Matematica Clasa a VIII-a :: Pozițiile relative ale unei drepte - Windows Internet Explorer

Pozițiile relative ale unei drepte față de un plan

Aplicații (1)

Pentru fiecare corp geometric reprezentat în partea stângă a ecranului, asociați fiecărei muchii din partea dreaptă poziția corespunzătoare față de planul BB'C.

ABCA'B'C' = prismă triunghiulară

Rotire

☐ B'C
☐ AC'
☐ AA'
☐ A'B'

☐ este paralelă cu
☐ este inclusă în
☐ intersectează

planul BB'C

matematică

Anexa 4.

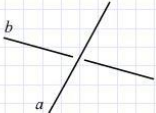
http://192.168.200.1:8888/ - :: Matematica Clasa a VIII-a :: Pozițiile relative a două drepte în spațiu - Windows Internet Explorer

Pozițiile relative a două drepte în spațiu

Drepte necoplanare

Definiție

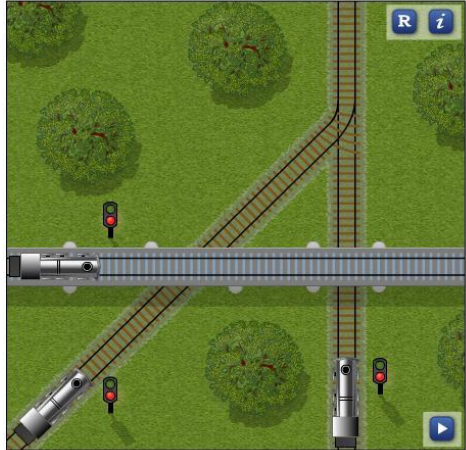
Două drepte care nu au nici un punct comun și care nu sunt nici paralele se numesc **necoplanare**.

$a \not\parallel b$
 $a \cap b = \emptyset \Rightarrow a \text{ și } b \text{ sunt necoplanare}$

Exemple 1 2

În imaginea alăturată, cele trei trenuri sunt oprite la semafoare. Dați drumul la numai două trenuri să circule, astfel încât ele să nu se ciocnească.

matematică

ISTORIA PATRIEI – MIJLOC DE CONTURARE A PROPRIEI IDENTITĂȚI CULTURALE

Prof. Drăgoiu Olimpia Maria, Liceul „Dr.Lazăr Chirilă” Baia de Arieș

„După priveliștile lumii, după minunile naturii, nimic nu este mai interesant, mai măreț, mai vrednic de luarea noastră aminte decât Istoria.” (Mihail Kogălniceanu)

Lărgirea orizontului cultural al elevilor este una dintre preocupările fundamentale ale factorilor educativi. Toate obiectele de învățământ oferă variate posibilități de cunoaștere a țării noastre. Patria este deopotrivă mediu geografic, politic, social și cultural. Discipline ca istoria, geografia, limba și literatura română sunt discipline care, prin conținutul lor științific, oferă cele mai multe cunoștințe indispensabile pentru îndeplinirea sarcinilor educării elevilor în spirit patriotic. Aceste cunoștințe trebuie prelucrate și transmise în așa fel încât să devină un bun al elevului și să fie în măsură a declanșa trăiri afective menite să faciliteze o adeziune față de semnificația acestora. Acest lucru este posibil prin alegerea unor strategii educaționale adecvate și care trebuie aplicate cu măiestrie de către profesor. Asigurarea unui echilibru între teorie și practică, între acțiunile cu caracter preponderent informativ și cele cu caracter formativ este indispensabilă.

Educarea elevilor în sensul formării identității culturale se poate realiza urmărind scopurile și obiectivele care vizează formarea personalității elevilor în totalitatea ei. Convingerile moral-patriotice și conduita moral-patriotică se formează doar în activități și prin activități educative. Convingerile patriotice izvorăsc din cunoașterea valorilor general-umane și din cunoașterea și înțelegerea semnificației evenimentelor importante din istoria poporului român. Dezvoltarea conduitei patriotice a elevilor presupune realizarea unei concordanțe între cunoștințele elevilor despre patrie și popor și faptele elevilor în folosul țării.

Privind din perspectiva educației multiculturale, școala este cea care trebuie să valorifice bogăția trecutului istoric și cultural al țării pentru a oferi perspectivele înscrierii poporului și a națiunii române în rândul celorlalte națiuni și pentru a-i evidenția trăsăturile definitorii.

Un mijloc de manifestare a conduitei patriotice sunt activitățile extradidactice de tipul vizitelor, excursiilor și drumețiilor, activităților cultural-artistice și, nu în ultimul rând, prin serbările școlare. Acestea sunt modalități de îmbogățire a cunoștințelor dar și de consolidare a convingerilor patriotice. Procesul de învățământ poate fi adâncit și completat prin astfel de activități prin care elevii își lărgesc cunoștințele din domeniu.

Pe această linie se înscrie și vizita elevilor clasei a VIII-a B la Castelul Corvinilor din Hunedoara din data de 28.03.2015 făcută sub îndrumarea doamnei director Faur Elena, a dirigintei clasei, profesor de Limba și literatura română, doamna Olimpia Drăgoiu și a doamnei profesoare de Istorie, Minodora Popeiu.

Vizita la muzeu le-a oferit elevilor posibilitatea de a cunoaște și de a lua contact nemijlocit cu realitatea istorică și cu străduințele oamenilor de a conserva trecutul istoric al patriei. Cunoștințele teoretice despre istoria Castelului și despre momentul Ioan Corvin de Hunedoara în istoria țării noastre au dobândit semnificații aparte pentru fiecare vizitator al Castelului, cadru didactic și elev deopotrivă, ca urmare a experienței directe în care a fost implicat.

Antrenarea elevilor în activități ce au drept obiectiv principal cunoașterea culturii și a istoriei poporului român este un mijloc important al formării profilului moral al elevului datorită sensului profund uman pe care îl conferă personalității acestuia.

Bibliografie:

Ioan Nicola, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996

VALORIZAREA ELEVULUI CU CES PRIN PROIECTE ȘI PARTENERIATE EDUCATIONALE

Prof. psihopedagog Lațiu Camelia, Lic.Tehnologic Timotei Cipariu Blaj

Procesul de construire a modelului de educație în și pentru democrație e complex și trebuie să angajeze nu numai grupul de educatori din sistemul național de învățământ, ci instituțiile culturale, mijloacele de comunicare în masă, într-un cuvânt, societatea în ansamblul său. Scopul final al educației îl constituie dezvoltarea copilului pentru a se putea manifesta ca subiect social activ. Acest lucru este posibil doar dacă familia în care trăiește și se formează copilul, școala la care învață și comunitatea, prin acțiunile sale, îl fac să se simtă protejat și să-și dezvolte personalitatea. În condițiile în care societatea românească se confruntă cu o serie de probleme greu rezolvabile (venituri insuficiente, șomaj, delicvență, droguri, trafic de carne vie, etc), familia a devenit tot mai fragilă și vulnerabilă. Prin urmare, școlii îi revine tot mai mult rolul de a întări educația copiilor și tinerilor, de a susține familia și implicit de a contribui la îmbunătățirea climatului social al comunității. Ca principal factor de cultură și civilizație, școala își centrează învățarea pe elev, care, devine subiect activ al propriei deveniri și părinții.

Ca individul (copil, adult, vârstnic) să poată trăi într-un mediu social, trebuie să respecte unele norme și reguli importante pentru societate. Aceste reguli după care se ghidează individul în viața socială au și caracter social, motiv pentru care sociologia pune accent pe socializare. Socializarea nu este un proces mărginit și temporar, pentru că orice individ participă vrând-nevrând la viața socială și trebuie să se adapteze permanent schimbărilor care apar în societate, fiind tot timpul supus unor cerințe și provocări sociale. Copilul cu cerințe educative speciale trebuie considerat ca făcând parte din societate. Nu putem să-l ascundem, nu are nevoie de mila noastră, ci de sprijinul nostru, permițându-i să trăiască alături de ceilalți copii, ca parte integrantă a comunității. Pentru a socializa trebuie:

- Să beneficieze de intervenție individuală;
- Să participe la activitățile de grup.

Teoretic, fiecare copil trebuie să aibă șanse egale la educație.

Considerând școala ca principala instanță de socializare a copilului, integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a acestei categorii de copii, proces care are o importanță fundamentală în facilitarea integrării ulterioare în viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și calități favorabile acestui proces.

Educația specială este forma de educație adaptată și destinată tuturor copiilor cu cerințe educative speciale care nu reușesc să atingă un nivel de educație corespunzător vârstei și cerințelor societății pentru un om activ, autonom, independent.

La baza educației speciale stau principiile:

1. Garantarea dreptului la educație al oricărui copil.
 - a) Copiii au dreptul să învețe împreună, indiferent de dificultăți și de diferențe;
 - b) Fiecare copil este unic și are un anume potențial de dezvoltare și învățare;
 - c) Școala și comunitatea asigură șanse egale de acces la educație pentru toți copiii.
2. Asigurarea de servicii specializate centrate pe nevoile copiilor cu cerințe educative speciale.
 - a) Corelarea tipurilor de educație și a formelor de școlarizare în funcție de scopul educației, obiectivele generale și specifice, precum și de finalitățile educației;
 - b) Asigurarea conexiunii educaționale prin activități complexe.

Proiectul este un complex de activități specifice noi, programate în conformitate cu un plan de activități, în scopul realizării unor obiective, într-un interval de timp definit, cu ajutorul unor resurse umane, tehnice și financiare, identificate ca atare la momentul elaborării propunerii de proiect.

Parteneriatul educațional este o atitudine abordată în sprijinul dezvoltării societății prin prisma educativă și presupune participare la o acțiune educativă comună, interacțiuni constructive acceptate de către toți partenerii, comunicare eficientă între participanți, acțiuni

comune cu respectarea rolului fiecărui participant, interrelaționare. Parteneriatul educațional mai presupune, unitate de cerințe, de opțiuni, decizii și acțiuni educative, subordonate actului educativ propriu-zis. Parteneriatul educațional vine în sprijinul dezvoltării personalității copiilor deficienți mintal, asigurându-le acestora realizarea autonomiei personale, prin valorizarea socială a fiecăruia dintre ei. Proiectul de parteneriat, formă modernă și complexă de învățare - evaluare, se bazează pe toate formele de organizare a activităților – individual, pe perechi, pe grupe, frontal – grupele participante devenind o comunitate de învățare, în care fiecare contribuie atât la propria formare, cât și la procesul de învățare colectiv.

Învățarea bazată pe proiect este o abordare instrucțională care angajează elevii într-o investigație bazată pe cooperare – comunicare - colaborare. Elevii află soluțiile problemelor prin: formularea și rezolvarea întrebărilor; dezbateri de idei; proiectarea de planuri sau experimente; comunicarea ideilor și a rezultatelor unii altora; adresarea de noi întrebări; crearea de produse noi; extragerea concluziilor; formularea de predicții. Această abordare are o eficiență crescută în creșterea motivației copiilor și în stimularea operațiilor superioare ale gândirii. Învățarea bazată pe proiect este o acțiune de cercetare și acțiune practică în același timp.

CONCLUZII :

- parteneriatele au un conținut transdisciplinar deoarece prin realizarea proiectului se ating obiectivele de referință ale mai multor arii curriculare;
- activitățile propuse sunt extinse spre alte zone din afara școlii, astfel copiii se apropie de realitatea cotidiană;
- formează deprinderi de muncă în echipă, fiecare copil contribuind la succesul echipei, fiecare copil fiind format să accepte părerile altora;
- parteneriatele trezesc interesul pentru cercetare, dezvoltă spiritul de colaborare și înțelegere, sporesc încrederea în forțele proprii;
- creează cadrul propice pentru a colabora, a compara, a învăța de la ceilalți a-și exprima părerile, gândurile, bucuriile, speranțele;
- cei timizi, cei mai puțin activi au ocazia să-și descopere calități pe care nu știau că le au;
- parteneriatele sunt adevărate schimburi de experiență pentru cadrele didactice;
- pentru elevii din școala specială, parteneriatul este o modalitate benefică și necesară de a socializa, de a comunica, de a-și forma acele deprinderi de comportament acceptate de societate, formându-i pentru viață în comunitate și cu comunitatea;
- la finalul fiecărei activități se realizează „DOVEZI” ale muncii în echipă: fotografii, portofolii, albume, pliante, etc. care pot deveni adevărate modele pentru ceilalți copii.

Proiectele se pot îmbogăți sau simplifica în funcție de mai mulți factori, dar cel mai important cred că este preocuparea și deschiderea spre nou, spre schimbare .

A nu profita de aportul formativ - educativ al activităților în parteneriat, înseamnă a refuza dreptul copiilor de a învăța să comunice deschis, de a avea puterea să recunoască atunci când au nevoie de ajutor, pentru a-l cere fără rezerve, înseamnă a-i lipsi de capacitatea de a fi toleranți, însușire necesară în societatea noastră.

BIBLIOGRAFIE :

- Alois Gherguț - Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Ed. Polirom, Iași, 2006
- Adina Băran-Pescaru, Parteneriat în educație, Ed. Aramis Print, București, 2004, cap. 2.
- Nicolae Postăvaru , Management proiectelor, Editura Matrixrom, București 2006